

TEVRAT'TA KURAN'A UYGUN SEVGİ SÖZLERİ

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

OKUYUCUYA

• Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mühürüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmastır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mühürüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanılabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 65.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fıkri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fıkren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teğvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmaq yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fıkri karmağa meydana getiren, kuğku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuğkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, bağarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmağaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fıkri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fıkren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yağayabilecekleri ėekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargağa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette  nc  rolü  stlenmiğ olan Harun Yahya K llyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanların Kuran'da tarif edilen huzur ve barığa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa tağımaya bir vesile olacaktır.

Birinci Baskı: Aralık 2017

ARAşTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul / Tel: (0216) 6600059

Baskı: Doğa Basım

İleri Matbaacılık San. Tic. Ltd. şti.
İkitelli Org. Sanayi Bölgesi, Turgut Özal Cad.
Çelik Yenal Endüstri Merkezi No: 117/ 2A-2B
İkitelli - İstanbul / Tel: (0212) 4070900

www.harunyahya.org- www.harunyahya.com

www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....	11
ALLAH İMAN EDENLERİ SEVER VE ONLARA MERHAMET EDER.....	16
İMAN EDENLER ALLAH'I SEVER	26
İMAN EDENLER ALLAH'A İÇTEN BAĞLI VE YAKINDIR.....	30
İMAN EDENLER ALLAH'I SEVİNÇLE ANIP YÜCELTİR.....	32
İMAN EDENLER ALLAH'IN EMİRLERİNE SEVEREK VE ZEVK ALARAK UYAR	34
İMAN EDENLER ALLAH SEVGİSİNDEN VE İMANDAN KAYNAKLANAN COŞKU İÇİNDEDİR.....	38
İMAN EDENLER BİRBİRLERİNİ SEVER VE BİRBİRLERİNİN VELİSİDİR.....	40
ALLAH KENDİSİNE GÜVENENLERİN VELİSİDİR.....	43
ALLAH SEVDİĞİ KULLARINI ARINDIRIR.....	46
İYİLİK YAPANLAR ALLAH'IN SEVGİSİNİ KAZANIR.....	48
ALLAH'A DERİN SEVGİYLE BAĞLI OLANLAR, SADIK VE VEFAKİDİR.....	50
ALLAH İMAN EDENLERE YARDIM EDER.....	52
ALLAH SEVDİĞİ KULLARINI BAŞARIYA ULAŞTIRIR.....	56
ALLAH KENDİ RIZASINI GÖZETENLERİ MUTLULUK İÇİNDE YAŞATIR	58
İMAN EDENLERİN HAYATINDA İMANIN, SEVGİNİN VE GÜZEL AHLAKIN BEREKETİ VARDIR.....	62
ALLAH KENDİSİNDEN KORKANLARI SEVER.....	64
ALLAH DÜRÜSTLERİ SEVER.....	66
ALLAH CÖMERT OLANLARI SEVER.....	68
ALLAH MERHAMETLİ DAVRANANLARI SEVER.....	70
ALLAH DOĞRU VE ADİL OLANLARI SEVER.....	74
İMAN EDENLER, SEVGİSİ SONSUZ OLAN ALLAH'A ŞÜKREDER.....	77
İMAN EDENLER ALLAH'IN SEVGİSİ İÇİN DUA EDER.....	79

ALLAH'IN EMİRLERİ İMAN EDENLERİN KALBİNDEDİR VE ÜZERİNDE DERİN DERİN DÜŞÜNÜRLER.....	80
İMAN EDENLER ALLAH'A SEVGİLERİ NEDENİYLE HİÇBİR OLAY KARŞISINDA SARSILMAZ VE ÜZÜLMEZ.....	82
İMAN EDENLER HAYATLARI BOYUNCA ÖFKELERİNİ YENER VE SEVGİ YOLUNDAN AYRILMAZ.....	84
SEVGİSİZLİK ÇEKİŞME GETİRİR, SEVGİ İSE BAĞIŞLAYICIDIR.....	86
BARIŞA ÇAĞIRANLAR SEVGİ İÇİNDE YAŞAR.....	87
ALLAH'I SEVENLER YERYÜZÜNE MİRASÇI OLACAKTIR.....	88
SONUÇ.....	92
EK BÖLÜM: EVRİM ALDATMACASI.....	97

GİRİŞ

Küçük bir çocuk ırk ayrımını, nefreti, öfkeyi; dininden, kültüründen, milletinden dolayı insanları sınıflandırmayı, insanlara zulmetmenin mantığını bilmez; çünkü her çocuk sevgi fıtratıyla doğar. Nefret, sonradan öğrenilen bir beladır; şeytanın bir tuzagıdır. Şeytan, insanın nefsindeki zayıf noktaları kullanarak ona hayatının her aşamasında az veya çok nefret etmeyi öğretir. Başlangıçta sadece sevmeyi ve fedakarlık yapmayı bilen masum çocuk, zaman içinde kendisine öğretilen nefret hissiyle sevgisizleşir, ruhsuzlaşır, yaşama sevincini kaybetmiş bir varlığa dönüşebilir. Ne acıdır ki şu anda dünya, büyük ölçüde sevgisiz insanların hakimiyeti altındadır.

Bunun bir sebebi vardır: Bu dünya hayatı, bir imtihan alanı, iyilerle kötülerin ilmi anlamda mücadele yeridir. İşte bu nedenle Allah, tarih boyunca peygamberler göndermiş, bunun karşısında da sürekli kötülüğü yaymaya çalışan deccaller olmuştur. İçinde bulunduğumuz ahir zaman ise özel bir zamandır. Dünyanın son kurtarıcısı olan Hz. Mehdi (as)'ın (Kral Mesih-Moşiyah) zuhur vaktidir. İşte bu dönem, deccalin sinsi mücadelesini yoğunlaştırdığı, Mehdi taraftarlarını kendince yenilgiye uğratmak için çaba gösterdiği bir dönemdir. Bunu gerçekleştirebilmek için deccal, insanları en önemli hayat damarlarından vurmaya, onları sevgiden uzaklaştırmaya çalışmaktadır.

Deccal, insanları sevgisiz, ruhsuz ve nefret dolu hale getirmek üzere yola çıkmış; samimi iman edenler dışında da bu sözünü yerine getirmiştir. Fakat artık son söz, Hz. Mehdi (as)'ındır.

Deccal ve onun sistemi, mutlaka yenilgiye uğratılacaktır. Ahir zaman, deccalin tüm tuzaklarının bozulacağı ve deccaliyetin tamamen yok edileceği zamandır. Deccalin oluşturduğu korkunç sevgisiz sistem sona erecek ve Allah'ın istediği ve beğendiği sevgi ve muhabbet ortamı dünyaya yayılacaktır. Yüce Rabbimiz bunu, Hz. Mehdi (as)'ı vesile ederek yapmak istemektedir. İşte bu nedenle Hz. Mehdi (as) taraftarı olan tüm sevgi insanları, buna ortam hazırlamak için her zamankinden daha fazla çaba içinde olmalıdırlar.

Sevginin özü, bizlere Kutsal Kitaplarla tanıtılmıştır. Kuran'da, Tevrat'ta ve İncil'de, kainatın sevgi temeli üzerine yaratıldığını sürekli olarak görürüz. Sevgi, Allah'tan bir nurdur. Kalplerin, bedenin, ruhun en büyük ihtiyacıdır. Allah'ın yarattığı güzellikleri görebilmenin bir anahtarıdır. Allah'ı anlayıp takdir edebilmenin bir yoludur. Dünyadaki imtihanın sırrı, sevgiyi kavramakla anlaşılabilir. Deccali sistemi yenebilmenin yolu ise, ancak ve ancak, sevgi insanların ittifakıyla mümkündür.

İşte bu nedenle Kutsal Kitaplarda Rabbimiz'in sevgi çağrısına dikkat vermek gerekmektedir. Yüce Rabbimiz, Kuran'ı "kendisinden önceki kitapları doğrulayıcı olarak gönderdiğini" belirtmektedir. Bu gerçeğin vurgulandığı ayetlerden bir tanesi şöyledir:

O (Allah), sana Kitab'ı hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 3)

Kuran'da sevgi övüldüğü gibi, Kuran'ın doğruladığı önceki kitaplar olan Tevrat ve İncil'in korunmuş bölümlerinde de sevgi yüceltilmekte ve teşvik edilmektedir.

Okuyacağınız bu kitapta Tevrat'ın değişmeden kalmış bölümlerinde yer alan, Kuran ile mutabık çeşitli Tevrat pasajlarından faydalanma imkanı bulacaksınız. Bilindiği gibi Tevrat'ın bazı bölümleri, hiç değişmeden günümüze kadar gelmiştir ve Allah'ın sözü olması nedeniyle Kuran ile oldukça benzer bölümler içermektedir. Dolayısıyla okuyacağınız bu bölümler, içerdiği hikmet ve zenginlikten de anlaşılacağı gibi, Yüce Rabbimiz'in sözüdür.

Vicdanını kullanan iyi insanlar, bu sözlerin gösterdiği anlamı düşünmeli ve sevgiyi yaşamak ve sürekli ayakta tutabilmek için iyilerle daima ittifak içinde olmalıdırlar. Deccalin oyununu bozmalı, deccal nefreti körükledikçe, sevginin taraftarı olarak ön plana çıkmalıdırlar. Allah'ı sevmenin güzelliğini kavramalı ve yanlış inanç sistemlerini ilmi olarak yok ederek, Allah aşığı topluluklar meydana getirmelidirler. Unutulmamalıdır ki, gerçek Allah sevgisini yaşayan az sayıda insan bile, dünyayı değiştirmeye yeterlidir. Kuşkusuz tüm güç, Yüce Allah'a aittir.

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, her şeyi kuşatandır. (Nisa Suresi, 126)

ADNAN OKTAR: Allah Kuran'da, İncil ve Tevrat tamamen geçersiz demiyor. Kuran, İncil ve Tevrat konusunda hakemlik yapıyor. İncil ve Tevrat'ın Kuran'a uygun bölümleri geçerlidir. Tevrat Mehdi'yi binlerce yıl önce çok detaylı anlatmıştır. Müslümanların İncil ve Tevrat'ı da okuması, onların hakkında bilgi sahibi olması gerekir. İncil ve Tevrat'ın Kuran'a uygun bölümleri geçerlidir. *(Adnan Oktar'ın 12 Şubat 2017 tarihli A9 TV programından)*

Tevrat ve İncil'in bozulmamış hükümleri geçerlidir ve bir çok Kuran ayetinde Tevrat ve İncil'e gönderme vardır. *(Adnan Oktar'ın 17 Şubat 2017 tarihli A9 TV programından)*

ALLAH İMAN EDENLERİ SEVER VE ONLARA MERHAMET EDER

Ama **Beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm.** (Mısır'dan Çıkış, 20:6; Yasa'nın Tekrarı, 5:10)

... "Ben Rab'bim" dedi, "Rab, acıyan, lütfeden, tez gazaplanmayan, **sevgisi engin ... Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım...**" (Mısır'dan Çıkış, 34:6-7)

Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde Rab'be şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek Rab'bi şöyle övdüler: "**Rab iyidir; sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.**" (2. Tarihler, 5:13)

"**Rab'bin sevgisi hiç tükenmez, merhameti asla son bulmaz; her sabah tazelenir onlar, sadakatin büyüktür.**" (Ağıtlar, 3:22-23)

Rab'be övgüler, şükranlar sunarak ezgi okudular: "**Rab iyidir; İsrail'e sevgisi sonsuzdur.**" (Ezra, 3:11)

Dert verse de, büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder. (Ağıtlar, 3:32)

Çünkü **Sen doğru kişiyi kutsarsın, ya Rab, çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.** (Mezmurlar, 5:12)

Gel, ya Rab, kurtar beni. **Yardım et sevginden dolayı.** (Mezmurlar, 6:4)

Ona uzaktan görünüp şöyle dedim: **Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim, bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim.** (Yeremya, 31:3)

Ben Senin sevgine güveniyorum, yüreğim kurtarışınla coşsun. Ezgiler söyleyeceğim Sana, ya Rab, çünkü iyilik ettin bana. (Mezmurlar, 13:5-6)

Rab'be övgüler olsun, kuşatılmış bir kentte. **Sevgisini bana harika biçimde gösterdi. ... Rab'bi sevin, ey O'nun sadık kulları! Rab kendisine bağlı olanları korur.** (Mezmurlar, 31:21-23)

Rab'bin sevgisi yeryüzünü doldurur. (Mezmurlar, 33:5)

Ya Rab, sevgin göklere, sadakatin gökyüzüne erişir. Doğruluğun ulu dağlara benzer, adaletin uçsuz bucaksız enginlere. **İnsanı da, hayvanı da koruyan Sensin, ya Rab. Sevgin ne değerli, ey Allah'ım! Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu. Evindeki bolluğa doyarlar, zevklerinin ırmağından içirirsin onlara. Çünkü yaşam kaynağı Sensin, Senin ışığınla aydınlanırsınız.** (Mezmurlar, 36:5-9)

Çünkü sevgin göklere erişir, sadakatin gökyüzüne ulaşır. (Mezmurlar, 57:10-11)

Övgüler olsun Allah'a, çünkü duamı geri çevirmedi, **sevgisini benden esirgemedi.** (Mezmurlar, 66:20)

Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin. Çünkü bana sevgin büyüktür, canımı ölümler diyarının derinliklerinden sen kurtardın. (Mezmurlar, 86:5, 13)

Oysa Sen, ya Rab, sevecen, lütfeden ... sevgisi ve sadakati bol olan Allah'sın. (Mezmurlar, 86:15)

Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin! **Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür, Rab'bin sadakati sonsuza dek sürer.** Rab'be övgüler sunun! (Mezmurlar, 117:1-2)

"Ayağım kayıyor" dediğimde, **sevgin ayakta tutar beni,** ya Rab. (Mezmurlar, 94:18)

Rab sevecen ve lütfedendir, tez gazaplanmaz, sevgisi engindir. ... Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse, Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür. ... Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, Rab de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır ... Ama Rab kendisinden korkanları sonsuza dek sever, antlaşmasına uyan ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır. (Mezmurlar, 103:8, 11, 13, 17-18)

Rab'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur ... Şükretsinler Rab'be sevgisi için, insanlar yararına yaptığı harikalar için! ... Akli olan bunları göz önünde tutsun, Rab'bin sevgisini dikkate alsın. (Mezmurlar, 107:1, 21, 43)

Rab'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur. (Mezmurlar, 118:29)

Ey İsrail, Rab'be umut bağla! Çünkü Rab'de sevgi, tam kurtuluş vardır. (Mezmurlar, 130:7)

Sağ elin beni kurtarır. Ya Rab, her şeyi yaparsın benim için. Sevgin sonsuzdur, ya Rab, elinin eserini bırakma! (Mezmurlar, 138:7-8)

Allah'ınız Rab'be dönün. Çünkü Rab lütfeder, acır, tez gazaplanmaz, sevgisi engindir, cezalandırmaktan vazgeçer. (Yoel, 2:13)

Beni sevenleri Ben de severim. Gayretle arayan Beni bulur. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 8:17)

Ya Rab, sevecenliğini ve sevgini anımsa; çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır ... Rab'bin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır. Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için. (Mezmurlar, 25:6, 10)

Rab'be övgüler olsun, Kuşatılmış bir kentte. Sevgisini bana harika biçimde gösterdi. (Mezmurlar, 31:21)

Sonsuza dek Allah'ın sevgisine güvenirim. Sürekli Sana şükrederim yaptıkların için, sadık kullarının önünde umut bağlarım, çünkü adın iyidir. (Mezmurlar, 52:8-9)

Yüce Allah'a, benim için her şeyi yapan Allah'a sesleniyorum. Gökten gönderip beni kurtaracak, beni ezmek isteyenleri azarlayacak, sevgisini, sadakatini gösterecektir. (Mezmurlar, 57:2-3)

Rab'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim, sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim. Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim... (Mezmurlar, 89:1-2)

Sabah bizi sevginle doyur, ömrümüz boyunca sevinçle haykırırım. (Mezmurlar, 90:14)

Şükredin O'na, adına övgüler sunun! Çünkü Rab iyidir, Sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer. (Mezmurlar, 100:4-5)

Sevgini ve adaletini ezgilerle anacağım... (Mezmurlar, 101:1)

Gökten yağın ateşi ve tapınağın üzerindeki Rab'bin görkemini gören İsraililer avluda yüzüstü yere kapandılar; Rab'be tapınarak O'nu övdüler: "Rab iyidir; sevgisi sonsuza dek kalıcıdır." (2. Tarihler, 7:3)

Kâhinler yerlerini almışlardı. Kral Davut'un Rab'bi övmek için yaptırdığı ve "Rab'bin sevgisi sonsuza dek kalıcıdır" diyerek överken kullandığı çalgıları alan Levililer de yerlerini almıştı. Levililer'in karşısında duran kâhinler borazanlarını çalıyorlardı. Bu sırada bütün İsraililer ayakta duruyordu. (2. Tarihler, 7:6)

Rab'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur. "Sonsuzdur sevgisi!" desin İsrail halkı. "Sonsuzdur sevgisi!" desin Harun'un soyu. "Sonsuzdur sevgisi!" desin Rab'den korkanlar ... Allah'ım sensin, şükrederim sana, Allah'ım sensin, yüceltirim seni. (Mezmurlar, 118:1-4, 28)

... Rab lütfeder, acır, tez gazaplanmaz, sevgisi engindir, cezalandırmaktan vazgeçer. (Yoel, 2:13)

Rab kendisini bekleyenler, O'nu arayan canlar için iyidir. (Ağıtlar, 3:25)

ADNAN OKTAR: “Ey doğru insanlar, Rabbe sevinçle haykırın.” Nasıl? Sevinçle. Niye? İmanından dolayı sevinçle haykırıyor. Kim seviliyor? Allah seviliyor da onun için. “Dürüstlere onu övmek yaraşır.” Eğer dürüstseniz Allah’ı övün, büyüklüğünü söyleyin, tenzih edin, münezzeh olduğunu söyleyin, tesbih yapın. Yani subhanAllah, subhanAllah subhanAllah. Allahuekber, Allahuekber, Allahuekber, büyüksün Ya Rabbi, Allahuekber.

“Bak bağnazlara cevap; “Lir çalarak Rabbe şükredin. On telli çenk işliğinde onu ilahilerle övün.” Sazlarla. Bak, Aleviler onu keşfetmiş helal olsun. “Doyulur mu, doyulur mu, canana kıyılır mı?” şahane. “On telli çenk eşliğinde onu ilahilerle övün. “Helal olsun Alevi kardeşlerimize. Bak buradaki beş bin yıllık hükmü kaldırmamışlar. Sazla Allah’ı övüyorlar, bayağı güzel. Peygamberimiz (sav)’i övüyorlar. “İlahilerle övün.” Kimi? Allah’ı. “Ona yeni bir ezgi söyleyin.” Sürekli aynı sözleri söylemeyin bak “yeni bir ezgi.” Düşünüp düşünüp nasıl böyle insan sevgililerine şarkı söylüyorlar, sürekli şarkı meydana geliyor, Allah’a da çok güzel yeni yeni ezgiler yapın diyor. Mesela biri bitsin biri başlasın, biri bitsin biri başlasın. Allah’ı öven çok fazla ezgi yapın. Ezgiyi yaptıracak olan kimdir? Allah. “Sevinç çılgınlıklarıyla sazınızı konuşturun.” Ağlasın saz diyor, kanun inlesin. Neyle? Sevinç çılgınlıklarıyla tekbir getireceksin. Allah diye bağıracaksın, aşka geleceksin. Sevinç çılgılığı dediği, “Aşka gelin” diyor. Anlaşıldı mı? Mesela Hz. Davut (as) aşka gelip oynamaya başlıyor Allah aşkıyla. “Onu kınamak istediler” diyor, Hz. Davut (as) hiç kale almıyor. Neyle? Allah aşkıyla oynuyor, “coşkuyla oynuyordu” diyor, maşaAllah, “en öndeydi” diyor, inşaAllah. (30 Ekim 2014, A9 TV)

İMAN EDENLER ALLAH'I SEVER

Allah'ınız Rab'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz. (Yasanın Tekrarı, 6:5)

Bugün size **Allah'ınız Rab'bi sevmeyi**, yollarında yürümeyi, buyruklarına, kurallarına, ilkelerine uymayı buyuruyorum. Öyle ki... Allah'ınız Rab tarafından kutsanasınız. (Yasa'nın Tekrarı, 30:16)

Allah'ınız Rab'bin Allah olduğunu bilin. O güvenilir Allah'tır. **Kendisi'ni sevenlerin**, buyruklarına uyanların ... antlaşmasına bağlı kalır. (Yasa'nın Tekrarı, 7:9)

Allah'ınız Rab'bi sevmek, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk etmek için bugün size bildirdiğim buyruklara iyice kulak verirsiniz, Rab ülkenize ilk ve son yağmuru vaktinde yağdıracak... (Yasa'nın Tekrarı, 11:13-14)

Ey göklerin Allah'ı Rab! Yüce ve görkemli Allah! **Seni sevenlerle**, buyruklarına uyanlarla yaptığı antlaşmaya bağlı kalırsın. (Nehemya, 1:5)

... **O'nu (Allah'ı) bütün yüreğinizle, bütün canınızla seversiniz** ve yaşayınız. (Yasa'nın Tekrarı, 30:6)

Allah'ınız Rab'bi sevin... (Yasa'nın Tekrarı, 30:20)

... **Allah'ınız Rab Kendisi'ni bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır.** (Yasa'nın Tekrarı, 13:3)

Rab'bi sevin, ey O'nun sadık kulları! Rab Kendisi'ne bağlı olanları korur... (Mezmurlar, 31:23)

Ey **her şeye egemen Rab**, ne kadar severim konutunu!... İçim çekiyor, yüreğim, bütün varlığım Sana, yaşayan Allah'a sevinçle haykırıyor. (Mezmurlar, 84, 1-2)

... Allah'ınız Rab sizden ne istiyor? Yalnız şunu istiyor: Allah'ınız Rab'den korkun, O'nun yollarında yürüyün, **O'nu sevin**; bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk edin; üzerinize iyilik gelsin diye bugün size bildirdiğim buyruklarına, kurallarına uyun. (Yasa'nın Tekrarı, 10:12-13)

Allah'ınız Rab'bi sevin. Uyarılarına, kurallarına, ilkelerine, buyruklarına her zaman uyun. (Yasa'nın Tekrarı, 11:1)

Uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir, **Allah'ınız Rab'bi sever**, yollarında yürür, O'na bağlı kalırsanız... (Yasa'nın Tekrarı, 11:22)

Allah'ınız Rab'bi sevmek, her zaman O'nun yollarında yürümek için bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara uyarsanız, Allah'ınız Rab atalarınıza içtiği ant uyarınca sınırınızı genişletir. (Yasanın Tekrarı, 19:8-9)

Allah'ınız Rab'bi sevin, sözüne uyup O'na bağlanın. Rab yaşamınızdır; kendilerine vereceğine ilişkin atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a söz verdiği ülkede uzun yaşamınızı sağlayacaktır. (Yasanın Tekrarı, 30:20)

Rab'bin kulu Musa'nın size verdiği buyrukları ve Kutsal Yasa'yı yerine getirmeye çok dikkat edin. **Allah'ınız Rab'bi sevin**, tümüyle gösterdiği yolda yürüyün, buyruklarını yerine getirin, O'na bağlı kalın, O'na candan ve yürekten hizmet edin. (Yeşu, 22:5)

Bunun için **Allah'ınız Rab'bi sevmeye çok dikkat edin.** (Yeşu, 23:11)

Yeşu, "Öyleyse şimdi aranızdaki yabancı ilahları atın. **Yüreğinizi İsrail'in Allah'ı Rab'be verin**" dedi. (Yeşu, 24:23)

Rab'be dedim ki, "Efendim Sensin. **Senden öte mutluluk yok benim için.**" (Mezmurlar, 16:2)

Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor, Senin gerçeğini yaşıyorum ben ... Severim, ya Rab, yaşadığın evi, görkeminin bulunduğu yeri. (Mezmurlar, 26:3, 8)

Geyik akarsuları nasıl özlerse, canım da seni öyle özler, ey Allah'ım! Canım Allah'a, yaşayan Allah'a susadı. Ne zaman görmeye gideceğim Allah'ın yüzünü? ... Allah'a umut bağla, çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Allah'ımdır. Gündüz Rab sevgisini gösterir, gece ilahi söyler, dua ederim yaşamımın Allah'ına. Allah'a umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Allah'ımdır. (Mezmurlar, 42:1-2, 5, 8, 11)

Senin sevgin yaşamdan iyidir, bu yüzden dudaklarım Seni yüceltir. Ömrümce Sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracam. Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım Sana, şakıyan dudaklarla ağzım Sana övgüler sunacak. Yatağıma uzanınca Seni anarım, gece boyunca derin derin Seni düşünürüm. Çünkü Sen bana yardımcı oldun, kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm. Canım Sana sınıksız sarılır, sağ elin bana destek olur. (Mezmurlar, 63:3-8)

Rab'bi seviyorum, Çünkü O feryadımı duyar. Bana kulak verdiği için, yaşadığım sürece O'na sesleneceğim. (Mezmurlar, 116: 1-2)

Bense bol sevgin sayesinde, kutsal tapınağına gireceğim; oraya doğru saygıyla eğileceğim... (Mezmurlar, 5:7)

... "Ayağım kayıyor" dediğimde, sevgin ayakta tutar beni, ya Rab. Kaygılar içimi sarınca, Senin avutmaların (Senin huzur ve güvenlik duygusu indirgen) gönlümü sevindirir ... Rab bana kale (sığınağım, tek yardımcım, dostum) oldu, Allah'ım sığındığım kaya oldu ... (Mezmurlar, 94:18, 19, 22)

... Allah'ınız Rab'de sevinç bulun, coşun... (Yoel, 2:23)

.... Sevinç duyuyorum [Senin] öğütlerini izlerken, sanki benim oluyor bütün hazineler. Koşullarını derin derin düşünüyorum, yollarını izlerken. Zevk alıyorum kurallarından, sözünü unutmayacağım. (Mezmurlar, 119:14-16)

İMAN EDENLER ALLAH'A İÇTEN BAĞLI VE YAKINDIR

Allah'ınız Rab'den korkun, O'na kulluk edin. **O'na bağlı kalın** ve O'nun adıyla ant için. (Yasa'nın Tekrarı, 10:20)

Doğruluk ekin kendiniz için, sevgi meyveleri biçin... **Çünkü Rab'be yönelme zamanıdır...** (Hoşea, 10:12)

Allah'ın Rab'be dön... Dualarla gidin, **Rab'be dönün**, O'na, "Bağışla bütün suçlarımızı" deyin, "Lütfet, kabul et bizi..." (Hoşea, 14:1-2)

Bu yüzden **Allah'ına dön sen, sevgiye, adalete sarıl, sürekli Allah'ını bekle.** (Hoşea, 12:6)

Rab Kendisi'ne yakaran, içtenlikle yakaran herkese yakındır. (Mezmurlar, 145:18)

Ey canım, yalnız Allah'ta huzur bul, çünkü umudum O'ndadır. (Mezmurlar, 62:5)

Ya Rab, bütün varlığım Sana yaklaşıyorum. (Mezmurlar, 25:1)

Bugünkü gibi O'nun kurallarına göre yaşamak ve buyruklarına uymak için **bütün yüreğinizi Allah'ımız Rab'be adayın.** (1. Krallar, 8:61)

Beni sevenleri Ben de severim, **gayretle arayan Beni bulur.** (Süleyman Özdeyişleri, 8:17)

Allah'ınız Rab'bin ardınca yürüyün, O'ndan korkun. Buyruklarına uyun, **O'nun sözüne kulak verin. O'na kulluk edin, O'na bağlı kalın.** (Yasa'nın Tekrarı, 13:4)

Allah'ınız Rab'bi sevin, sözüne uyup O'na bağlanın. Rab yaşamınızdır... (Yasa'nın Tekrarı, 30:20)

Bugüne dek yaptığınız gibi, **Allah'ınız Rab'be sımsıkı bağlı kalın.** (Yeşu, 23:8)

Yüreklerinizi Rab'be adayın, bundan böyle dikbaşlı olmayın. (Yasa'nın Tekrarı, 10:16)

Bulma fırsatı varken **Rab'bi arayın, yakındayken O'na yakarın.** (Yeşaya, 55:6)

Bütün yüreğimle Sana yöneliyorum, izin verme buyruklarından sapmama! Aklımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah işlemek için. Övgüler olsun Sana, ya Rab, bana kurallarını öğret. Ağzından çıkan bütün hükümleri dudaklarımla yineliyorum. (Mezmurlar, 119:10-13)

RAB diyor ki, ... bütün yüreğinizle Bana dönün. Giysilerinizi değil, yüreklerinizi paralayın ve Allah'ınız RAB'be dönün. Çünkü RAB lütfeder, acır, tez gazablanmaz, sevgisi engindir, cezalandırmaktan vazgeçer. (Yoel, 2:12-13)

İMAN EDENLER ALLAH'I SEVİNÇLE ANIP YÜCELTİR

O zaman Allah'ın sunağına, **neşe, sevinç kaynağı** Allah'a gideceğim ve Sana, ey Allah'ım, Allah'ım benim, **lirle şükredeceğim**. (Mezmurlar, 43:4)

Ey bütün uluslar, **el çırpın! Sevinç çığlıkları atın Allah'ın onuruna!** Ne müthiştir yüce Rab, bütün dünyanın ulu Kralı. (Mezmurlar, 47:1-2)

Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek, sevgini sevinçle dile getireceğim. Çünkü sen bana kale, sıkıntılı günümde sığınak oldun. Gücüm sensin, **seni ilahilerle öveceğim.** Çünkü kalem, beni seven Allah sensin. (Mezmurlar, 59:16-17)

Ey bütün dünya, **Rab'be sevinç çığlıkları yükseltin! O'na neşeyle kulluk edin, sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!** Bilin ki Rab Allah'tır. Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz ... **Kapılarına şükranla, avlularına övgüyle girin! Şükredin O'na, adına övgüler sunun!** Çünkü Rab iyidir, sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer. (Mezmurlar, 100:1-5)

Bu onurla **mutlu olsun sadık kulları, sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!** (Mezmurlar, 149:5)

Kullarım mutluluk içinde ezgiler söyleyecek, ama siz yürek acısından feryat edecek, Ezik bir ruhla haykıracaksınız. (Yeşaya, 65:14)

Sevdiği Yakup'un gururu olan mirasımızı O seçti bizim için. **Rab Allah, sevinç çığlıkları, boru sesleri arasında yükseldi. Ezgiler sunun Allah'a, ezgiler;** Çünkü Allah bütün dünyanın kralıdır, maskil sunun! Çünkü Allah'a aittir yeryüzü kralları. O çok yücedir. (Mezmurlar, 47:4-9)

Rab'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim, Sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim. Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim, sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın ... Ya Rab, gökler över harikalarını, kutsallar topluluğunda övülür sadakatin ... Ya Rab, her şeye egemen Allah, Senin gibi güçlü Rab var mı? Sadakatin çevreni sarar ... Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu. (Mezmurlar, 89:1-2, 5, 8, 14)

İMAN EDENLER ALLAH'IN EMİRLERİNE SEVEREK VE ZEVK ALARAK UYAR

Krallığımda yaşayan yerliler, sürgün oldukları yerlerde sağ kalmış olanlara altın, gümüş, mal ve hayvanlar sağlamakla birlikte Yeruslaim'deki Allah'ın Evi'ne gönülden sunular sunsun. (Ezra, 1:4)

... Allah'ınız Rab'bi sevin, tümüyle gösterdiği yolda yürüyün, **buyruklarını yerine getirin, O'na bağlı kalın, O'na candan ve yürekten hizmet edin.** (Yeşu, 22:5)

Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, sanki benim oluyor bütün hazineler. Koşullarını derin derin düşünüyorum. Yollarını izlerken. **Zevk alıyorum kurallarından.** Sözüünü unutmayacağım. Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım, sözüne uyaım. **Gözlerimi aç, yasandaki harikaları göreyim...** (Mezmurlar, 119:14-18)

Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez, günahkârların yolunda durmaz, alaycılarının arasında oturmaz. Ancak zevkini Rab'bin Yasası'ndan alır ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür. (Mezmurlar, 1:1-2)

Sıkıntıya, darlığa düştüm, ama **buyrukların benim zevkimdir. Öğütlerin sonsuza dek doğrudur; bana akıl ver ki, yaşayayım.** (Mezmurlar, 119:143-144)

Rab'bin Yasası yetkindir, cana can katar, Rab'bin buyrukları güvenilir, saf adama bilgelik verir, Rab'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir, Rab'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır. Rab korkusu paktır, sonsuza dek kalır, Rab'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir. **Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur, onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.** (Mezmurlar, 19:7-10)

Rab'bin işleri büyüktür, onlardan zevk alanlar hep onları düşünür. (Mezmurlar, 111:2)

Önderler toplanıp beni kötöleseler bile, ben kulun Senin kurallarını derin derin düşüneceğim. **Öğütlerin benim zevkimdir. Bana akıl verirler.** (Mezmurlar, 119:23-24)

Senin buyruklarından zevk alıyor, onları seviyorum. Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına. Derin derin düşünüyorum kurallarını. (Mezmurlar, 119:47-48)

Ben kuluna verdiğin söz uyarınca, sevgin beni avutsun. Sevecenlik göster bana, yaşayayım, çünkü **Yasa'ndan zevk alıyorum.** (Mezmurlar, 119:76-77)

Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı, çektiğim acılardan yok olurdu. Koşullarını asla unutmayacağım, çünkü onlarla bana yaşam verdin. Kurtar beni, çünkü Seninim, Senin koşullarına yöneldim. Kötüler beni yok etmeyi beklerken, Ben Senin öğütlerini inceliyorum. **Ne kadar severim yasanı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde. Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar. Çünkü her zaman aklımdadır onlar.** Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım. Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum. Yaşlılardan daha bilgeyim. Çünkü Senin koşullarına uyuyorum. Sakınırım her kötü yoldan, Senin sözünü tutmak için. Ayrılmam hükümlerinden, çünkü bana Sen öğrettin. **Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma, baldan tatlı geliyor ağzıma! Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum.** (Mezmurlar, 119:92-104)

Bu yüzden **Senin buyruklarını, altından, saf altından daha çok seviyorum; koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum.** (Mezmurlar, 119:127-128)

Harika öğütlerin var, bu yüzden onlara candan uyuyorum. Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar. Saf insanlara akıl verir. Ağzım açık, soluk soluğayım, çünkü buyruklarını özlüyorum... Sen adilsin, ya Rab, Hükümlerin doğrudur. Buyurduğun öğütler doğru ve tam güvenilirdir. Gayretim beni tüketti. Çünkü düşmanlarım unuttu Senin sözlerini. Sözün çok güvenilirdir. Kulun onu sever. (Mezmurlar, 119:129-131,137-140)

İMAN EDENLER ALLAH SEVGİSİNDEN VE İMANDAN KAYNAKLANAN COŞKU İÇİNDEDİR

Bense bol sevgin sayesinde, kutsal tapınağına gireceğim; Oraya doğru saygıyla eğileceğim ... Sevinsin Sana sığınan herkes, sevinç çılgınları atsin sürekli, kanat ger üzerlerine; sevinçle coşsun adını sevenler Sende. (Mezmurlar, 5:7,11)

Ya Rab, bütün yüreğimle Sana şükredeceğim. Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım. Sende sevinç bulacak, coşacağım. Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi! (Mezmurlar, 9:1-2)

Gözümü Rab'den ayırmam. Sağımda durduğu için sarsılmam. Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, bedenim güven içinde. Çünkü Sen beni ölümler diyarına terk etmezsin, sadık kulunun çürümesine izin vermezsin. Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır Senin huzurunda, sağ elinden mutluluk eksilmez. (Mezmurlar, 16:8-11)

O zaman Allah'ın sunağına, neşe, sevinç kaynağım Allah'a gideceğim ve Sana, ey Allah'ım, Allah'ım benim, lirle şükredeceğim. (Mezmurlar, 43:4)

Ey bütün uluslar, el çırpın! Sevinç çılgınları atın Allah'ın onuruna! Ne müthüştür yüce Rab, bütün dünyanın ulu Kralı. (Mezmurlar, 47:1-2)

Ey Allah'ım, Sensin benim Allah'ım, Seni çok özliyorum. Canım Sana susamış, kurak, yorucu, susuz bir diyarda, bütün varlığımla Seni arıyorum... (Mezmurlar, 63:1)

Senin sevgin yaşamdan iyidir, bu yüzden dudaklarım Seni yüceltir. Ömrümce Sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracacağım. Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım Sana. Şakıyan dudaklarla ağzım Sana övgüler sunacak. Yatağıma uzanınca Seni anarım, gece boyunca derin derin Seni düşünürüm. Çünkü Sen bana yardımcı oldun, kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm. Canım Sana sınıksız sarılır, sağ elin bana destek olur. (Mezmurlar, 63:3-8)

Ey her şeye egemen Rab, ne kadar severim konutunu! Canım Senin avlularını özliyor, içim çekiyor. Yüreğim, bütün varlığım Sana, yaşayan Allah'a sevinçle haykırıyor. Kuşlar bile bir yuva, kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu Senin sunaklarının yanında. Ey her şeye egemen Rab, Kralım ve Allah'ım! Ne mutlu senin evinde oturanlara. Seni sürekli överler! (Mezmurlar, 84:1-4)

Hanna şöyle dua etti: "Yüreğim Rab'de bulduğum sevinçle coşuyor; Gücümü yükselten Rab'dir. Düşmanlarımdan karşımda övünüyor, kurtarışınla seviniyorum! Kutsallıkta Rab'bin benzeri yok. Evet, Senin gibisi yok, ya Rab! Rabbimiz gibi dayanak yok." (1. Samuel, 2:1-2)

İMAN EDENLER BİRBİRLERİNİ SEVER VE BİRBİRLERİNİN VELİSİDİR

Herşeye egemen Rab diyor ki, "Gerçek adaletle yargılayın; birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin." (Zekeriya, 7:9)

Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım. "Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi." (Yaratılış, 50:21)

Rab Harun'a, "Çöle, Musa'yı karşılamaya git" dedi. Harun gitti, onu Tanrı Dağı'nda karşılayıp öptü. (Mısır'dan Çıkış, 4:27)

Lavan, yeğeni Yakup'un geldiğini duyunca, onu karşılamaya koştu. Ona sarılıp öptü, evine getirdi. Yakup bütün olanları Lavan'a anlattı. Lavan, "Sen benim etim, kemiğimsin" dedi. (Yaratılış, 29:13-14)

Ne var ki Esav koşarak onu karşıladı, kucaklayıp boynuna sarıldı, öptü ... Esav, "Benim yeterince malım var, kardeşim" dedi, "Senin malın sana kalsın." Yakup, "Olmaz, eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanımı kabul et" diye karşılık verdi, "Senin yüzünü görmek Allah'ın yüzünü görmek gibi. Çünkü beni kabul ettin. Lütfen sana gönderdiğim armağanı al. Allah bana öyle iyilik yaptı ki, her şeyim var." Armağanı kabul ettirinceye kadar directti. (Yaratılış, 33:4,9-11)

Bir kardeşin yoksullaşır, muhtaç duruma düşerse, ona yardım etmelisin... (Levililer, 25:35)

Kardeşinin eşeğini, giysisini ya da yitirdiği başka bir şeyini gördüğünde, aynı biçimde davranacaksın. Görmezlikten gelmeyeceksin. Kardeşinin eşeğini ya da sığırını yolda düşmüş gördüğünde, görmezlikten gelme. Hayvanı ayağa kaldırması için kesinlikle kardeşine yardım edeceksin. (Yasa'nın Tekrarı, 22:3-4)

... Öyle ki, yoksul kardeşinize karşı eli sıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız... Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Allah'ınız Rab bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır. ... ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eli açık davranmanızı buyuruyorum." (Yasa'nın Tekrarı, 15:9-11)

Herkes komşusuna yardım ediyor, kardeşine, "Güçlü ol" diyor. (Yeşaya, 41:6)

Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, çıplak gördüğünüzü giydiren, yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz, ışığınız tan gibi ağaracak, çabucak şifa bulacaksınız... (Yeşaya, 58:7-8)

"Evlerinize büyük servetle, çok sayıda hayvanla, altın, gümüş, tunç, demir ve çok miktarda giysiyle dönün" dedi, "düşmanlarınızdan elde ettiğiniz ganimeti kardeşlerinizle paylaşın." (Yeşu, 22:8)

Nehemya da, "Gidin, yağlı yiyip tatlı için" dedi, "Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür... Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıyla paylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine okunanları anlamışlardı. (Nehemya, 8:10-12)

Ama Davut'la giden adamlardan kötü ve değersiz olanların tümü, "Madem bizimle birlikte gitmediler, geri aldığımız yağmadan onlara hiçbir pay vermeyeceğiz" dediler, "Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin." Ama Davut, "Hayır, kardeşlerim!" dedi, **"Rab'bin bize verdikleri konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldıran akıncıları elimize teslim etti. Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenle eşyanın yanında kalanın payı aynıdır. Her şey eşit paylaşılacak!"** O günden sonra Davut bunu İsrail için bugüne dek geçerli bir kural ve ilke haline getirdi. (1. Samuel, 30:22-23, 25)

ALLAH KENDİSİNE GÜVENENLERİN VELİSİDİR

Hanna şöyle dua etti: "Yüreğim Rab'de bulduğum sevinçle coşuyor; gücümü yükselten Rab'dir. Düşmanlarımla karşı karşıya övünüyorum, kurtuluşu seviniyorum! Kutsallıkta Rab'bin benzeri yok. Evet, Senin gibisi yok, ya Rab! Rabbimiz gibi dayanak yok. (1. Samuel, 2:1-2)

Seni seviyorum, gücüm Sensin, ya Rab! Rab benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır. Allah'ım, kayam, sığınacak yerimdir. Kalkanım, güçlü kurtarıcı, korumağımdır! Övgüye değer Rab'be seslenir, kurtulurum düşmanlarımdan. ... Beni huzura kavuşturdu, kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı. Rab doğruluğumun karşılığını verdi. Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi. Çünkü Rab'bin yolunda yürüdüm, Allah'tan uzaklaşarak kötülük yapmadım. (Mezmurlar, 18:1-3,19-21)

Kötülerin acısı çoktur, Ama Rab'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır. Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız Rab olsun, coşun; ey yüreği temiz olanlar, hepiniz sevinç çığlıkları atın! (Mezmurlar, 32:10-11)

Canım yalnız Allah'ta huzur bulur, kurtuluşum O'ndan gelir. Tek kayam, kurtuluşum, kalem O'dur, asla sarsılmam... Ey canım, yalnız Allah'ta huzur bul, çünkü umudum O'ndadır. Tek kayam, kurtuluşum, kalem O'dur, sarsılmam. Kurtuluşum ve onurum Allah'a bağlıdır. Güçlü kayam, sığınağım O'dur. Ey halkım, her zaman O'na güven, içini dök O'na, Çünkü Allah sığınağıdır... Zorbalığa güvenmeyin, yağma malla övünmeyin; varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın... Güç Allah'ındır, sevgi de Senin, ya Rab! Çünkü Sen herkese yaptığının karşılığını verirsin. (Mezmurlar, 62:1-12)

Senin sevgin yaşamdan iyidir, bu yüzden dudaklarım Seni yüceltir. Ömrümce Sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracam. Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım Sana. Şakıyan dudaklarla ağzım Sana övgüler sunacak. Yatağıma uzanınca Seni anarım, gece boyunca derin derin Seni düşünürüm. Çünkü Sen bana yardımcı oldun, kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm. Canım Sana sınıksız sarılır, sağ elin bana destek olur. (Mezmurlar, 63:3-8)

Ya Rab, barınak oldun bize kuşaklar boyunca. Dağlar var olmadan, daha evreni ve Dünya'yı yaratmadan, öncesizlikten sonsuzluğa dek Allah Sensin. (Mezmurlar, 90:1-2)

Kötülerin acısı çoktur, ama Rab'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır. Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız Rab olsun, coşun; ey yüreği temiz olanlar, hepiniz sevinç çığlıkları atın! (Mezmurlar, 32:10-11)

Çünkü Rab'bin sözü doğrudur, Her işi sadakatle yapar. Doğruluğu, adaleti sever, Rab'bin sevgisi yeryüzünü doldurur. Gökler Rab'bin sözüyle... yaratıldı. Deniz sularını bir araya toplar, engin suları ambarlara depolar. Bütün yeryüzü Rab'den korksun, dünyada yaşayan herkes O'na saygı duysun. Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirdi. Rab ulusların planlarını bozar, halkların tasarılarını boşa çıkarır. Ama Rab'bin planları sonsuza dek sürer... Ne mutlu Allah'ı Rab olan ulusa... Rab... bütün insanları görür... Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler. Herkesin yüreğini yaratan, yaptıkları her şeyi tartan O'dur. Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit. Zafer için at boş bir umuttur, büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz. Ama Rab'bin gözü Kendisi'nden korkanların, sevgisine umut bağlayanların üzerindedir; böylece onları ölümden kurtarır, kıtlıkta yaşamalarını sağlar. Umudumuz Rab'dedir, yardımcımız, kalkanımız (koruyamız) O'dur. O'nda sevinç bulur yüreğimiz, çünkü O'nun kutsal adına güveniyoruz... Umudumuz Sen'de, sevgin üzerimizde olsun, ya Rab! (Mezmurlar, 33:4-22)

Allah kalkan gibi yanıbaşımda, temiz yüreklileri O kurtarır. (Mezmurlar 7:10)

Esenlik içinde yatar uyurum, çünkü **yalnız Sen, ya Rab, güvenlik içinde tutarsın beni.** (Mezmurlar, 4:8)

ALLAH SEVDİĞİ KULLARINI ARINDIRIR

Tümüyle yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan. (Mezmurlar, 51:2)

... Yüreğini kötülükten arındır ki, kurtulasın. Ne zamana dek yüreğinde kötü düşünceler barındırıcaksın? (Yeremya, 4:14)

Yakup ailesine ve yanındakilere, "Yabancı ilahlarınızı atın" dedi, **"Kendinizi arındırıp giysilerinizi değiştirin."** (Yaratılış, 35:2)

Artık putlarıyla, iğrenç uygulamalarıyla, isyanlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. **Onları yerleştikleri, içinde günah işledikleri yerlerden kurtarıp arındıracağım...** (Hezekiel, 37:23)

Birçokları kendilerini arıtır temizlenecek, lekesiz duruma gelecek, ama kötüler kötülük etmeyi sürdürecektir. Kötülerin hiçbiri anlamayacak, bilgiler anlayacak. (Daniel, 12:10)

Elleri pak, yüreği temiz olan, gönlünü putlara kaptırmayan, yalan yere ant içmeyen. **Rab kutsar böylesini, kurtarıcısı Allah aklar. O'na yönelenler... İşte böyledir.** (Mezmurlar, 24:4-6)

... Kirliliklerinden, isyanlarından, bütün günahlarından arındıracağım. Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak. Çünkü kirli insanların arasında bulunuyor. (Levililer, 16:16)

... Ayırıp dinsel açıdan arındır. (Çölde Sayım, 8:6)

Sen bizi sınadın, ey Allah, gümüş arıtır gibi arıttın. (Mezmurlar, 66:10)

Altın ocakta, gümüş potada arıtılır, **yüreği artansa Rab'dir.** (Süleyman'ın Özdeyişleri, 17:3)

Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım. (Hezekiel, 36:25)

Egemen Rab şöyle diyor: Sizi bütün günahlarınızdan arıttığım gün, kentlerinizde yaşamınızı sağlayacağım; yıkıntılar onarılacak. (Hezekiel, 36:33)

Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, **son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler.** Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek. (Daniel, 11:35)

... Gunahtan ve ruhsal kirlilikten arındırmak için bir pınar açılacak. (Zekeriya, 13:1)

Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma, O'nun azarlamasından usanma. Çünkü Rab, oğlundan hoşnut bir baba gibi, sevdiğini azarlar. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 3:11-12)

İYİLİK YAPANLAR ALLAH'IN SEVGİSİNİ KAZANIR

Kötülük tasarlayan yolunu şaşırma mı? Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 14:22)

Kötülüğe değil, iyiliğe yönelin ki yaşayasınız; böylece dediğiniz gibi, Rab, herşeye egemen Allah sizinle olur. (Amos, 5:14)

İyiliği amaç edinen beğeni kazanır, kötülüğü amaç edinense kötülüğe uğrar. Doğru kişinin işleri yaşam ağacının meyvesine benzer, bilge kişi insanları kazanır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 11:27, 30)

Kötülükten sakının, iyilik yapın; esenliği amaçlayın, ardınca gidin. (Mezmurlar, 34:14)

Kötülükten kaç, iyilik yap; sonsuz yaşama kavuşursun. (Mezmurlar, 37:27)

Kendini bilge biri olarak görme, Rab'den kork, kötülükten uzak dur. Böylece bedeninin sağlık ve ferahlık bulur. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 3:6-8)

Kötülükten nefret edin, iyiliği sevin... (Amos, 5:15)

Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin, suç işleyenlerin feshine bulaşmayayım... Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır, azarlasa, başa sürülen yağ gibidir, başım reddetmez onu. Çünkü duam hep kötülere karşıdır. (Mezmurlar, 141:4-5)

Yoksula acıyan kişi Rab'be ödünç vermiş olur, yaptığı iyilik için Rab onu ödüllendirir. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 19:17)

Doğru kişiye iyilik göreceğini söyleyin. Çünkü iyiliklerinin meyvesini yiyecek. Vay kötülerin haline! Kötülük görecektir, yaptıklarının karşılığını alacaklar. (Yeşaya, 3:10-11)

İyilikseverin yararı kendinedir, gaddarsa kendi başına bela getirir. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 11:17)

ALLAH'A DERİN SEVGİYLE BAĞLI OLANLAR, SADIK VE VEFALIDIR

Sevgiyi, sadakati hiç yanından ayırma, bağla onları boynuna, yaz yüreğinin levhasına. Böylece Allah'ın ve insanların gözünde beğeni ve saygınlık kazanacaksın. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 3:3-4)

Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı, yüreği kararsız, Allah'a sadakatsiz bir kuşak olmasınlar. (Mezmurlar, 78:8)

Ey insanlar, Rab iyi olanı size bildirdi; adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka Allah'ınız Rab sizden ne istedi? (Mika, 6:8)

Sen Rab'be güven, iyilik yap, ülkede otur, sadakatle çalış. (Mezmurlar, 37:3)

Sevgiyle sadakat buluşacak, doğrulukla esenlik öpüşecek. Sadakat yerden bitecek, doğruluk gökten bakacak. (Mezmurlar, 85:10-11)

... Kendilerini sadakatle Allah'a adanmışlardı. (2. Tarihler, 31:18)

Adil olanların adımlarını korur, sadık kullarının yolunu gözetir. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 2:8)

Rab'bin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır, antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için. (Mezmurlar, 25:10)

Rab sadık kullarının adımlarını korur, ama kötüler karanlıkta susturulur. Çünkü güçle zafere ulaşamaz insan. (1. Samuel, 2:9)

Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak. (Yeşaya, 11:5)

Rab'bi sevin, ey O'nun sadık kulları! Rab Kendisi'ne bağlı olanları korur, büyüklenenlerin ise tümüyle hakkından gelir. (Mezmurlar, 31:23)

Çünkü Rab doğruyu sever, sadık kullarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak, kötülerinse kökü kazınacak. (Mezmurlar, 37:28)

... Sadık kullarına esenlik sözü verecek, yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler. (Mezmurlar, 85:8)

Ey sizler, Rab'bi sevenler, kötülükten tiksini. O sadık kullarının canını korur. (Mezmurlar, 97:10)

Kahinlerin doğruluğu kuşansın, sadık kulların sevinç çığlıkları atsın... Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini; hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları. (Mezmurlar, 132:9, 16)

Bütün yapıtların Sana şükreder, ya Rab, sadık kulların Sana övgüler sunar. (Mezmurlar, 145:10)

Rab'be övgüler sunun!... Sadık kullarının toplantısında O'nu ezgilerle övün! Bu onurla mutlu olsun sadık kulları, sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!... Bütün sadık kulları için onurdur bu. (Mezmurlar, 149:1-2, 5)

Rab'bin varlığı hakkı için diyerek sadakatle, adaletle, doğrulukla ant içersen... (Yeremya, 4:2)

Bakın şu övünge kişiye, niyeti iyi değildir. Ama doğru kişi sadakatiyle yaşayacaktır. (Habakkuk, 2:4)

Sadık kuluna sadakat gösterir... (Mezmurlar, 18:25)

Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak. (Mezmurlar, 101:6)

ALLAH İMAN EDENLERE YARDIM EDER

... Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Allah, görkemin bütün yeryüzünü kaplasın! **Kurtar bizi sağ elinle, yardım et**, sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye! (Mezmurlar, 108:5-6)

Ey sizler, **Rab'bi sevenler**, kötülükten tiksini. **O sadık kullarının canını korur, onları kötülerin elinden kurtarır.** (Mezmurlar, 97:10)

Rab size sevgisini göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı; köle olduğunuz ülkeden, Mısır Firavunu'nun elinden sizi kurtardı. (Yasa'nın Tekrarı, 7:8)

Seni tanıyanlar Sana güvenir, **Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya Rab...** Rab'bi ilahilerle övün! Yaptıklarını halklar arasında duyurun! (Mezmurlar, 9:10-11)

Gözümü Rab'den ayırmam, sağımda durduğu için sarsılmam. Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, bedenim güven içinde. **Çünkü Sen beni ölümler diyarına terk etmezsin, sadık kulunun çürümesine izin vermezsin.** Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda, sağ elinden mutluluk eksilmez. (Mezmurlar, 16:8-11)

Ya Rab, bütün varlığımla sana yaklaşıyorum, Ya Rab, yollarını bana öğret, yönlerini bildir. Bana gerçek yolunda öncülük et, eği ben; **çünkü beni kurtaran Allah Sensin.** Bütün gün umudum Sende. (Mezmurlar, 25:1-4, 5)

Rab'bi sevin, ey O'nun sadık kulları! **Rab kendisine bağlı olanları korur.** (Mezmurlar, 31:23)

Kötülük edenlere kızıp üzülme, suç işleyenlere özenme! Çünkü onlar ot gibi hemen solacak, yeşil bitki gibi kuruyup gidecek. **Sen Rab'be güven**, iyilik yap. Ülkede otur, sadakatle çalış. Rab'den zevk al, **O senin yüreğinin dileklerini yerine getirecektir. Her şeyi Rab'be bırak, O'na güven, O gerekeni yapar. O senin doğruluğunu ışık gibi, hakkını öğle güneşi gibi aydınlığa çıkarır.** Rab'bin önünde sakın dur, sabırla bekle; kızıp üzülme işi yolunda olanlara, kötü amaçlarına kavuşanlara. (Mezmurlar, 37:1-7)

Doğruların kurtuluşu Rab'den gelir, sıkıntılı günde onlara kale olur. Rab onlara yardım eder, kurtarır onları, kötülerin elinden alıp özgür kılar, çünkü kendisine sığınır. (Mezmurlar, 37:39-40)

Yüce Allah'a, benim için her şeyi yapan Allah'a sesleniyorum. **Gökten gönderip beni kurtaracak, beni ezmek isteyenleri azarlayacak, sevgisini, sadakatini gösterecektir.** (Mezmurlar, 57:2-3)

Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek, sevgini sevinçle dile getireceğim. **Çünkü Sen bana kale, sıkıntılı günümde sığınak oldun. Gücüm Sensin, Seni ilahilerle öveceğim, çünkü kalem, beni seven Allah Sensin.** (Mezmurlar, 59:16-17)

Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin ... Çünkü bana sevgin büyüktür. **Canımı ölümler diyarının derinliklerinden Sen kurtardın.** (Mezmurlar, 86:5, 13)

Yine de sürekli Seninleyim, sağ elimden tutarsın beni. **Öğütleriyle yol gösterir, beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.** (Mezmurlar, 73:23-24)

"Beni sevdiği için onu kurtaracağım" diyor Rab, "Beni iyi tanıdığı için ona kale olacağım." (Mezmurlar, 91:14)

Şükredin Rab'be, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur ... **Düşkün günlerimizde bizi anımsayana, sevgisi sonsuzdur; düşmanlarımızdan bizi kurtarana, sevgisi sonsuzdur.** (Mezmurlar, 136:1,23-24)

Sıkıntı içinde Rab'be seslendim; **yanıtladı, rahata kavuşturdu beni. Rab benden yana,** korkmam; insan bana ne yapabilir? Rab benden yana, benim yardımcım... Rab'be sığınmak insana güvenmekten iyidir. Rab'be sığınmak soylulara güvenmekten iyidir... İtilip kakıldım, düşmek üzereydim, ama **Rab yardım etti bana.** Rab gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. Sevinç ve zafer çığlıkları çınlıyor doğruların çadırlarında... Rab'bin yaptıklarını duyuracağım... İşte budur Rab'bin kapısı! Doğrular girebilir oradan. **Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin, kurtarıcım oldun...** Rab'bin işidir bu, gözümüzde harika bir iş! Bugün Rab'bin yarattığı gündür, onun için sevinip coşalım! Ne olur, ya Rab, kurtar bizi; ne olur, başarılı kıl bizi! Kutsansın Rab'bin adıyla gelen!... **Rab Allah'tır, aydınlattı bizi...** (Mezmurlar, 118:5-27)

Rab sadık kullarının adımlarını korur, ama kötüler karanlıkta susturulur. Çünkü güçle zafere ulaşamaz insan. (1. Samuel, 2:9)

ALLAH SEVDİĞİ KULLARINI BAŞARIYA ULAŞTIRIR

Sıkıntıya düşersem, canımı korur, düşmanlarımın öfkesine karşı el kaldırırsın. (Mezmurlar, 138:7)

Rab yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım Allah! Bunun için uluslar arasında Sana şükredeceğim, ya Rab, Adını ilahilerle öveceğim. Rab kralını büyük zaferlere ulaştırır, meshettiği krala, Davut'a ve soyuna sonsuza dek sevgi gösterir. (Mezmurlar, 18:46-50)

Sadakatim, sevgim ona destek olacak, Benim adımla gücü yükselecek. (Mezmurlar, 89:24)

Ama Sen, ya Rab, çevremde kalkansın (beni koruyansın), onurum, başımı yukarı kaldıran Sensin. (Mezmurlar, 3:3)

Süleyman, "Kulun babam Davut'a büyük iyilikler yaptın... O Sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü..." (1. Krallar, 3:6)

Öğüde kulak veren başarıya ulaşır, Rab'be güvenen mutlu olur. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 16:20)

Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar, Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar. Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu; çünkü Sen onları sevdin. (Mezmurlar, 44:3)

Yasa Kitabı'nda yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın. (Yeşu, 1:8)

ALLAH KENDİ RIZASINI GÖZETENLERİ MUTLULUK İÇİNDE YAŞATIR

Ne mutlu Rab'be güvenen insana, güveni yalnız Rab olana! (Yeremya, 17:7)

Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara, bütün yüreğiyle O'na yönelenlere! (Mezmurlar, 119:2)

Ne mutlu Rab'den korkana, O'nun yolunda yürüyene! (Mezmurlar, 128:1)

Ne mutlu yolları temiz olanlara, Rab'bin Yasası'na göre yaşayanlara! (Mezmurlar, 119:1)

Ne mutlu Rab'be güvenen insana, gururluya, yalana sapana ilgi duymayana. (Mezmurlar, 40:4)

Ne mutlu gücünü Sen'den alan insana!... (Mezmurlar, 84:5)

... Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu! (Mezmurlar, 32:2)

Ey herşeye egemen Rab, ne mutlu Sana güvenen insana! (Mezmurlar, 84:12)

... Ne mutlu Rab'den korkan insana, O'nun buyruklarından büyük zevk alana! (Mezmurlar, 112:1)

Ne mutlu adalete uyanlara, sürekli doğru olanı yapanlara! (Mezmurlar, 106:3)

Bilgelğe erişene, akıllı bulana ne mutlu! (Süleyman'ın Özdeyişleri, 3:13)

İşte, ne mutlu Allah'ın eğittiği insana!... (Eyüp, 5:17)

Bilgelik yaşam ağacıdır ona sarılanlara, ne mutlu ona sımsıkı tutunanlara! (Süleyman'ın Özdeyişleri, 3:18)

Ne mutlu yolları temiz olanlara, Rab'bin yasasına göre yaşayanlara! Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara, bütün yüreğiyle O'na yönelenlere! Hiç haksızlık etmezler, O'nun yolunda yürürler. ... Koyduğun koşullara dikkatle uyulmasını buyurdun. Keşke kararlı olsam Senin kurallarına uymakta! Hiç utanmayacağım, bütün buyruklarını izledikçe. Şükredeceğim Sana temiz yürekle, adil hükümlerini öğrendikçe. Kurallarını yerine getireceğim. Bırakma beni hiçbir zaman! Genç insan yolunu nasıl temiz tutar? Senin sözünü tutmakla. (Mezmurlar, 119:1-4, 6-9)

Öğüde kulak veren başarıya ulaşır, Rab'be güvenen mutlu olur. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 16:20)

... Rab ne iyidir, ne mutlu O'na sığınan adama! (Mezmurlar, 34:8)

... Ne mutlu Sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. (1. Krallar, 10:8; Tarihler, 9:7)

... Ne mutlu O'na sığınanlara! (Mezmurlar, 2:12)

Ne mutlu yoksulu düşünene! Rab kurtarır onu kötü günde. (Mezmurlar, 41:1)

... Ne mutlu Allah'ı Rab olan halka! (Mezmurlar, 144:15)

... Yolumu izleyenlere ne mutlu! (Süleyman'ın Özdeyişleri, 8:32)

Adil ve doğru olanı koruyup yerine getirin... Bunu yapan insana, buna sımsıkı sarılan insanoğluna ne mutlu!... (Yeşaya 56:1-2)

Oğlum, unutma öğrettiklerimi, aklında tut buyruklarımı. Çünkü bunlar ömrünü uzatacak, yaşam yıllarını, esenliğini artıracaktır. (Süleymanın Özdeyişleri, 3:1-2)

Doğruluğun ve sevginin ardından koşan, yaşam, gönenç (rahatlık) ve onur bulur. (Süleymanın Özdeyişleri, 21:21)

İMAN EDENLERİN HAYATINDA İMANIN, SEVGİNİN VE GÜZEL AHLAKIN BEREKETİ VARDIR

Oğlum, unutma öğrettiklerimi, aklında tut buyruklarımı. Çünkü bunlar ömrünü uzatacak, yaşam yıllarını, **esenliğini artıracaktır.** (Süleymanın Özdeyişleri, 3:1-2)

Doğruluğun ve sevginin ardından koşan, yaşam, gönenç (rahatlık) ve onur bulur. (Süleymanın Özdeyişleri, 21:21)

“Keşke buyruklarıma dikkat etseydiniz! O zaman esenliğiniz ırmak gibi, doğruluğunuz denizin dalgaları gibi olurdu. (Yeşaya, 48:18)

... Şöyle desinler sürekli: **“Kulunun esenliğinden hoşlanan Rab yücelsin!”** (Mezmurlar, 35: 27)

Günahkârın peşini felaket bırakmaz, **doğruların ödülüyse gönençtir.** (Süleyman'ın Özdeyişleri, 13: 21)

Ne mutlu adalete uyanlara, sürekli doğru olanı yapanlara! ... seçtiklerinin gönencini göreyim, ulusunun sevincini, kendi halkının kıvancını paylaşayım. (Mezmurlar, 106:3, 5)

Kim Rab'den korkarsa, Rab ona seçeceği yolu gösterir. **Gönenç içinde yaşayacak o insan, soyu ülkeyi sahiplenecek.** (Mezmurlar, 25:12-13)

İşte kral doğrulukla krallık yapacak, önderler adaletle yönetecek. O zaman adalet çöle dek yayılacak, doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak. **Doğruluğun ürünü esenlik, sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır.** (Yeşaya, 32:1, 16-17)

ALLAH KENDİSİNDEN KORKANLARI SEVER

Rab kendisinden korkanlardan, sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır. (Mezmurlar, 147:11)

Ey Rab'den korkanlar, Rab'be güvenin, O'dur yardımcınız ve kalkanınız (koruyanınız)!... Küçük, büyük, Kendisi'nden korkan herkesi kutsayacak. (Mezmurlar, 115:11, 13)

Ama Rab Kendisi'nden korkanları sonsuza dek sever... (Mezmurlar, 103:17-18)

Ne mutlu Rab'den korkana, O'nun yolunda yürüyene! Emeğinin ürününü yiyeceksin, mutlu ve başarılı olacaksın... Rab'den korkan kişi böyle kutsanacak. (Mezmurlar, 128:1-4)

Allah korkusu, doygun ve dertsiz bir yaşama kavuşturur. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 19:23)

Rab'den korkan tam güvenliktedir... Rab korkusu yaşam kaynağıdır... (Süleyman'ın Özdeyişleri, 14:26-27)

Keşke benden korksalardı ve bütün buyruklarıma uymak için her zaman yürekten istekli olsalardı! O zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi. (Yasa'nın Tekrarı, 5:29)

Rab Kendisi'ne yakaran, içtenlikle yakaran herkese yakındır. Dileğini yerine getirir Kendisi'nden korkanların... (Mezmurlar, 145:18-19)

... Ebeler Allah'tan korkan kimselerdi... Ebeler Kendisi'nden korktukları için Allah onları ev bark sahibi yaptı. (Mısır'dan Çıkış, 1:17, 21)

Rab sevecen ve lütfedendir... Kendisi'nden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür... Rab Kendisi'nden korkanlara sevecen davranır... (Mezmurlar, 103:8, 11-13)

... Rab sizden ne istiyor? Yalnız şunu istiyor: Allah'ınız Rab'den korkun, O'nun yollarında yürüyün, O'nu sevin; bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk edin; üzerinize iyilik gelsin diye bugün size bildirdiğim buyruklarına, kurallarına uyun. (Yasa'nın Tekrarı, 10:12-13)

... Rab'bin gözü Kendisi'nden korkanların, sevgisine umut bağlayanların üzerindedir. (Mezmurlar, 33:18)

Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni: Size Rab korkusunu öğreteyim. Kim yaşamdan zevk almak, iyi günler görmek istiyorsa, dilini kötülükten, dudaklarını yalandan uzak tutsun. Kötülükten sakının, iyilik yapın; esenliği amaçlayın, ardınca gidin. (Mezmurlar, 34:11-14)

Ey Rab'den korkanlar, Rab'be güvenin, O'dur yardımcınız ve kalkanınız (koruyanınız)!... Küçük, büyük, Kendisi'nden korkan herkesi kutsayacak. (Mezmurlar, 115:11-13)

ALLAH DÜRÜSTLERİ SEVER

Süleyman, “**Kulun babam Davut’a büyük iyilikler yaptın**” diye karşılık verdi, “**O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü.** Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış oldun. (Krallar, 3:6)

Rab sapık yürekliden iğrenir, **dürüst yaşıyandan hoşnut kalır.** (Süleymanın Özdeyişleri, 11:20)

Çünkü Rab doğrudur, **doğruları sever; dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek.** (Mezmurlar, 11:7)

Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur, sonsuza dek beni huzurunda tutarsın. (Mezmurlar, 41:12)

Doğruluğu, adaleti sever. (Mezmurlar, 33:5)

Ama doğrulara Rab destek olacak. Rab yetkinlerin her gününü gözetir, onların mirası sonsuza dek sürecek. (Mezmurlar, 37:17-18)

Çünkü Rab Allah bir güneş, bir kalkandır. Lütuf ve yücelik sağlar; **dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.** Ama Rab onu kötünün eline düşürmez, yargılanırken mahkûm etmez. (Mezmurlar, 84:11)

Doğruların kurtuluşu Rab'den gelir, sıkıntılı günde onlara kale olur. Rab onlara yardım eder, kurtarır onları, kötülerin elinden alıp özgür kılar, çünkü Kendisine sığınır. (Mezmurlar, 37:33, 39-40)

Dürüst kişi güvenlik içinde yaşar, ama hileli yoldan giden açığa vurulacaktır ... **Rab'bin yolu dürüst için sığınak,** fesatçı içinse yıkımdır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 10:9, 29)

Çünkü Rab **doğruyu sever,** sadık kullarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak. (Mezmurlar, 37:28)

Çünkü Rab **sapkınlardan tiksindir, ama doğruların candan dostudur.** Rab kötülerin evini lanetler, **doğruların oturduğu yeriye kutsar.** Rab alaycılarla alay eder, ama alçakgönüllülere lütfeder. Bilge kişiler onuru miras alacak, akılsızlara yalnız utanç kalacak. (Süleymanın Özdeyişleri, 3:32-35)

Rab yalancı dudaklardan iğrenir, **ama gerçeğe uyanlardan hoşnut kalır.** (Süleymanın Özdeyişleri, 12:22)

Rab kötülerin kurbanından iğrenir, **ama doğruların duası O'nu hoşnut eder.** Rab kötü kişinin yolundan iğrenir, **doğruluğun ardından gideni sever.** (Süleymanın Özdeyişleri, 15:8-9)

Rab sapık yürekliden iğrenir, **dürüst yaşıyandan hoşnut kalır.** (Süleymanın Özdeyişleri, 11:20)

ALLAH CÖMERT OLANLARI SEVER

Cömert olan kutsanır, çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır. Alaycıcıyı kov, kavga biter; çekişme ve aşağılamalar da sona erer. **Yürek temizliğini ve güzel sözleri seven, Kralın dostluğunu kazanır.** (Süleyman'ın Özdeyişleri, 22:9-11)

Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren, işlerini adaletle yürüten insana! (Mezmurlar, 112:5)

... Ne mutlu mazluma lütfedene! (Süleyman'ın Özdeyişleri, 14:21)

Eli açık olan daha çok kazanır, hak yiyenin sonuysa yoksulluktur. **Cömert olan bolluğa erecek, başkasına su verene su verilecek.** (Süleyman'ın Özdeyişleri, 11:24-25)

Kötüler ödünç alır, geri vermez; **doğrularsa cömertçe verir.** (Mezmurlar, 37:21)

... yoksulsa, yüreğinizi katılaştırmayın, yoksul kardeşinize eli sıkı davranmayın. Tersine, eliniz açık olsun... (Yasa'nın Tekrarı, 15:7-8)

Açgözlü kavga çıkarır, **Rab'be güvenense bolluk içinde yaşar.** (Süleyman'ın Özdeyişleri, 28:25)

O hep cömertçe ödünç verir, soyu kutsanır. (Mezmurlar, 37:26)

Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren, işlerini adaletle yürüten insana! Asla sarsılmaz... (Mezmurlar, 112:5-6)

Cömert olan kutsanır, çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 22:9)

... Yoksul kardeşinize karşı eli sıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız... Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. **Bundan ötürü Allah'ınız Rab bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır...** Ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eli açık davranmanızı buyuruyorum. (Yasa'nın Tekrarı, 15:7-8)

Yoksula verenin eksigi olmaz, yoksulu görmezden gelense bir sürü lanete uğrar. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 28:27)

Yoksulu ezen yoksul, ürünü harap eden sağanak yağmur gibidir. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 28:3)

Yoksula verenin eksigi olmaz, yoksulu görmezden gelense bir sürü lanete uğrar. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 28:27)

Yoksulun feryadına kulağını tıkayanın feryadına yanıt verilmeyecektir. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 21:13)

Cömert olan kutsanır, çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 22:9)

ALLAH MERHAMETLİ DAVRANANLARI SEVER

Düşmanın acıkmışsa doyor, susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın ve Rab seni ödüllendirir. (Süleymanın Özdeyişleri, 25:21-22)

Sağıra lanet etmeyecek, körün önüne engel koymayacaksın. Allah'ından korkacaksın. Rab Benim. (Levililer, 19:14)

Ak saçlı insanların önünde ayağa kalkacak, Yaşlılara saygı göstereceksin. Allah'ından korkacaksın. Rab Benim. (Levililer, 19:32)

Komşuyu hor görmek günahtır, ne mutlu mazluma lütfedene! (Süleyman'ın Özdeyişleri, 14:21)

Muhtacı ezen, kendisini Yaratan'ı hor görüyor demektir. Yoksula acıyansa Yaratan'ı yüceltir. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 14:31)

Allah'ınız Rab'bin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde yaşayan kardeşlerinizden biri yoksulsa, yüreğinizi katılaştırmayın, yoksul kardeşinize eli sıkı davranmayın. (Yasa'nın Tekrarı, 15:7)

Zayıfın, öksüzün davasını savunun, mazlumun, yoksulun hakkını arayın. Zayıfı, düşkünün kurtarın, onları kötülerin elinden özgür kılın. (Mezmurlar, 82:3-4)

Herşeye egemen Rab diyor ki, "Gerçek adaletle yargılayın; birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin. Dul kadına, öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın." (Zekeriya, 7:9-10)

(Erdemli kadın) mazluma kollarını açar, yoksula elini uzatır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 31:20)

Açlar uğruna kendinizi feda eder, yoksulların gereksinimini karşılırsanız, ışığınız karanlıkta parlayacak, karanlığınız öğlen gibi ışıyacak. Rab her zaman size yol gösterecek, kurak topraklarda sizi doyurup güçlendirecek. İyi sulanmış bahçe gibi, tükenmez su kaynağı gibi olacaksınız. (Yeşaya, 58:10-11)

"Eğer yoksulların dileğini geri çevirdimse, dul kadının umudunu kırdımsa, ekmeğimi yalnız yedim, öksüzle paylaşmadımsa, gençliğimden beri öksüzü baba gibi büyütmedimse, doğduğumdan beri dul kadına yol göstermedimse, giysisi olmadığı için can çekişen birini ya da örtüsü olmayan bir yoksulu gördüm de, koyunlarımın yünüyle ısıtmadıysam... Mahkemede sözümün geçtiğini bilerek öksüze el kaldırdımsa, kolum omuzumdan düşsün, kol kemiğim kırılsın. Çünkü Allah'tan gelecek beladan korkarım, O'nun görkeminden ötürü böyle bir şey yapamam. (Eyüp, 31:16-23)

Ne mutlu yoksulu düşünene! Rab kurtarır onu kötü günde. (Mezmurlar, 41:1)

Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, çıplak gördüğünüzü giydirir, yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz, ışığınız tan gibi ağaracak, çabucak şifa bulacaksınız. Doğruluğunuz önünüzden gidecek, Rab'bin yüceliği ardındaki kuvvet olacak. (Yeşaya, 58:7-8)

Yabancıya ya da öksüze haksızlık etmeyeceksiniz. Dul kadının giysisini rehin almayacaksınız... Tarlanızdaki ekini biçtiğinizde, gözden kaçan bir demet olursa, almak için geri dönmeyin. Onu yabancıya, öksüze, dul kadına bırakın. Öyle ki, Allah'ınız Rab el attığınız her işte sizi kutsasın. Zeytin ağaçlarınızı dövüp ürününü topladığınızda, dallarda kalanı toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Kalanları yabancıya, öksüze,

dul kadına bırakacaksınız. Bağbozumunda artakalan üzümleri toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız. (Yasa'nın Tekrarı, 24:17-21)

Kör olanı yoldan saptırana lanet olsun!... **Yabancıya, öksüze, dul kadına haksızlık edene lanet olsun!** Bütün halk, "Amin!" diyecek. (Yasa'nın Tekrarı, 27:18-19)

... **Yabancılar, öksüzlere ve dul kadınlara vereceksiniz. Öyle ki, onlar da kentlerinizde yiyip doysunlar.** Sonra Allah'ınız Rab'be, "Bana buyurduğun gibi... yabancılar, öksüzlere ve dul kadınlara verdim" diyeceksiniz, "Buyruklarımdan ayrılmadım, hiç birini unutmadım." (Yasa'nın Tekrarı, 26:12-13)

İyilik etmeyi öğrenin, adaleti gözetin, zorbayı yola getirin, öksüzün hakkını verin, dul kadını savunun." (Yeşaya, 1:17)

Zayıfları güçlendirmediniz, hastaları iyileştirmediniz, yaralıların yarasını sarmadınız. Yolunu şaşırانları geri getirmediniz, yitikleri aramadınız. Ancak sertlik ve şiddetle onlara egemen oldunuz. (Hezekiel, 34:4)

Eğer yaşantınızı ve uygulamalarınızı gerçekten düzeltir, birbirinize karşı adil davranır, yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada suçsuz kanı akıtmaz... Burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum ülkede kalmanızı sağlarım. (Yeremya, 7:5-7)

Yoksullardan adaleti esirgemek... düşünlerin hakkını elinden almak, dulları avlamak, öksüzlerin malını yağmalamak için **haksız kararlar alanların, adil olmayan yasalar çıkaranların vay haline!** (Yeşaya, 10:1-2)

Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine. (Mezmurlar, 106:46)

Herşeye gücü yeten Allah, **adamin yüreğine size karşı merhamet koysun...** (Yaratılış, 43:14)

Ona efendilik etmeyecek, sert davranmayacaksın. Allah'ından korkacaksın. (Levililer, 25:43)

ALLAH DOĞRU VE ADİL OLANLARI SEVER

Çünkü Ben Rab adaleti severim, nefret ederim soygun ve haksızlıktan. Sözümde durup hak ettiklerini verecek, onlarla ebedi bir antlaşma yapacağım. (Yeşaya, 61:8)

(Rab) doğruluğu, adaleti sever, Rab'bin sevgisi yeryüzünü doldurur. (Mezmurlar, 33:5)

"Dünyada iyilik yapanın, adaleti, doğruluğu sağlayanın, Ben Rab olduğumu anlamakla ve Beni tanımakla övünsün övünen. Çünkü Ben bunlardan hoşlanırım" diyor Rab. (Yeremya, 9:24)

Ey insanlar, Rab iyi olanı size bildirdi; adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka Allah'ınız Rab sizden ne istedi? (Mika, 6:8)

Yoksulları adaletle yöneten kralın tahtı hep güvenlikte olur. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 29:14)

Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim... (Yaratılış, 18:19)

Ne mutlu adalete uyanlara, sürekli doğru olanı yapanlara! (Mezmurlar, 106:3)

Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren, işlerini adaletle yürüten insana! Asla sarsılmaz, sonsuza dek anılır doğru insan. (Mezmurlar, 112:5-6)

Adil olanların adımlarını korur, sadık kullarının yolunu gözetir. O zaman anlarsın her iyi yolu, neyin doğru, haklı ve adil olduğunu. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 2:8-9)

Rab Kendisi'ne kurban sunulmasından çok, doğruluğun ve adaletin yerine getirilmesini ister. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 21:3)

Yapmanız gerekenler şunlardır: "Birbirinize gerçeği söyleyin, kent kapılarınızda esenliği sağlayan gerçek adaletle yargılayın, yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın, yalan yere ant içmekten tiksini. Çünkü Ben bütün bunlardan nefret ederim." böyle diyor Rab. (Zekeriya, 8:16-17)

İşte kral doğrulukla krallık yapacak, önderler adaletle yönetecek. O zaman adalet çöle dek yayılacak, doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak. Doğruluğun ürünü esenlik, sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır. (Yeşaya, 32:1, 16-17)

İşte kendisine destek olduğum, gönlümün hoşnut olduğu seçtiğim kulum! Ruhumu onun üzerine koydum. Adaleti uluslara ulaştıracak. Bağırıp çağırmayacak, sokakta sesini yükseltmeyecek. Ezilmiş kamışı kırmayacak, tüten fitili söndürmeyecek. Adaleti sadakatle ulaştıracak. Yeryüzünde adaleti sağlayanı dek umudunu, cesaretini yitirmeyecek. Kıyı halkları onun yasasına umut bağlayacak. (Yeşaya, 42:1-5)

... Kent meydanlarını araştırın. Eğer adil davranan, gerçeği arayan bir kişi bularsanız, bu kenti bağışlayacağım. (Yeremya, 5:1)

Allah ona şöyle dedi: "Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir... Herkes adil bir yönetim için Süleyman'ın Allah'tan gelen bilgeliğe sahip olduğunu anladı. (1. Krallar, 3:11-12, 28)

İMAN EDENLER, SEVGİSİ SONSUZ OLAN ALLAH'A ŞÜKREDER

Övgüler sunun, Rab'be! Rab'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur. (Mezmurlar, 106:1)

Şükredin O'na, adına övgüler sunun! Çünkü Rab iyidir, sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer. (Mezmurlar, 100:4-5)

Rab'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur. Böyle desin Rab'bin kurtardıkları, düşman pençesinden özgür kıldıkları, (Mezmurlar, 107:1-2)

Rab'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur. (Mezmurlar, 118:29)

Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde Rab'be şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek Rab'bi şöyle övdüler: "Rab iyidir; sevgisi sonsuza dek kalıcıdır." (2. Tarihler, 5:13)

Rab'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur. "Sonsuzdur sevgisi!" desin İsrail halkı. "Sonsuzdur sevgisi!" desin Harun'un soyu. "Sonsuzdur sevgisi!" desin Rab'den korkanlar ... Allah'ım Sensin, şükrederim Sana. Allah'ım Sensin, yüceltirim Seni. (Mezmurlar, 118:1-4, 28)

Şükredin Rab'be, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur; (Mezmurlar, 136:1)

... Her şeye egemen Rab'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuza dek kalıcıdır. Çünkü ülkeyi eski gönencine kavuşturacağım" diyor Rab. (Yeremya, 33:10-11)

İMAN EDENLER ALLAH'IN SEVGİSİ İÇİN DUA EDER

Göster harika sevgini, ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!... (Mezmurlar, 17:7)

Sürekli göster Seni tanıyanlara sevgini, yüreği temiz olanlara doğruluğunu. (Mezmurlar, 36:10)

Ya Rab, esirgeme sevecenliğini benden! Sevgin, sadakatin hep korusun beni! (Mezmurlar, 40:11)

Bana sevgini göster, ya Rab. (Mezmurlar, 119:41)

Sevgin beni avutsun. Sevecenlik göster bana, yaşayayım. (Mezmurlar, 119:76-77)

Ama benim duam sanadır, ya Rab. Ey Allahım, sevginin bolluğuyla, güvenilir kurtarışınla uygun gördüğünde yanıtla beni. (Mezmurlar, 69:13)

Ya Rab, sevgini göster bize, kurtarışını başışla! (Mezmurlar, 85: 7)

Sabahları duyur bana sevgini, çünkü Sana güveniyorum; bana gideceğim yolu bildir, çünkü duam sanadır. (Mezmurlar, 143:8)

ALLAH'IN EMİRLERİ İMAN EDENLERİN KALBİNDEDİR VE ÜZERİNDE DERİN DERİN DÜŞÜNÜRLER

Allah'ın yasaı yüreğindedir, ayakları kaymaz. (Mezmurlar, 37:31)

Ey Allah'ım, Senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, yasan yüreğimin derinliğindedir. (Mezmurlar, 40:8)

Yatağıma uzanınca Seni anarım, gece boyunca derin derin Seni düşünürüm. (Mezmurlar, 63:6)

Ancak zevkini Rab'bin Yasası'ndan alır ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür. (Mezmurlar, 1:2)

Rab'bin işlerini anacağım, Evet, geçmişteki harikalarını anacağım. Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim, bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım. (Mezmurlar, 77:11-12)

Önderler toplanıp beni kötöleseler bile, ben kulun Senin kurallarını derin derin düşüneceğim. Öğütlerin benim zevkimdir, bana akıl verirler. (Mezmurlar, 119:23-24)

Ne kadar severim Yasa'nı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde. Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar, çünkü her zaman aklımdadır onlar. Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum. (Mezmurlar, 119:97-99)

Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim, Senin sözüne umut bağladım. Verdiğin söz üzerinde düşüneyim diye, gece boyunca uyku girmiyor gözüme. (Mezmurlar, 119:147-148)

Gördüklerimi derin derin düşündüm, seyrettiklerimden ibret aldım. (Özdeyişler, 24:32)

Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, sanki benim oluyor bütün hazineler. Koşullarını derin derin düşünüyorum, yollarını izlerken. Zevk alıyorum kurallarından, sözünü unutmayacağım. (Mezmurlar, 119:13-16)

İMAN EDENLER ALLAH'A SEVGİLERİ NEDENİYLE HİÇBİR OLAY KARŞISINDA SARSILMAZ VE ÜZÜLMEZ

Çünkü kral Rab'be güvenir, Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz. (Mezmurlar, 21:7)

Yasa'nı sevenler büyük esenlik bulur, hiçbir şey sendeletmez onları. Ya Rab, kurtarışına umut bağlar, buyruklarını yerine getiririm. Öğütlerine candan uyar, onları çok severim. (Mezmurlar, 119:165-167)

Eğer Yasa'n zevk kaynağım olmasaydı, çektiğim acılardan yok olurdu. Koşullarını asla unutmayacağım, çünkü onlarla bana yaşam verdin. (Mezmurlar, 119:92-93)

Huzur duyunca dedim ki, "Asla sarsılmayacağım!" (Mezmurlar, 30:6)

Rab'bin yolu dürüst için sığınak, fesatçı içinse yıkımdır. Doğru kişi hiçbir zaman sarsılmaz, ama kötüler ülkede kalmaz. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 10:29-30)

... Varlığıyla onu sevince boğdun. Çünkü kral Rab'be güvenir, Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz. (Mezmurlar, 21:6-7)

Vali Nehemya, Kâhin ve Bilgin Ezra ve halka öğretmenlik yapan Levililer, "Bugün Allah'ınız Rab için kutsal bir gündür. Yas tutup ağlamayın" dediler. (Nehemya, 8:9)

Nehemya da, "Gidin, yağlı yiyip tatlı için" dedi, "Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin. Rab'bin verdiği sevinç sizi güçlü kılar." Levililer, "Sakin olun, bugün kutsal bir gündür, üzülmeyin" diyerek halkı yatıştırdılar. Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıyla paylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine okunanları anlamışlardı. (Nehemya, 8:10-12)

Mutlu yürek yüzü neşelendirir, acılı yürek ruhu ezer. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 15:13)

... Bana dönün, huzur bulun, kurtulursunuz. Kaygılanmayın, Bana güvenin, güçlü olursunuz... (Yeşaya, , 30:15)

... Üzülmeyin. Rab'bin verdiği sevinç sizi güçlü kılar. (Nehemya, 8:10)

Kötülük edenlere kızıp üzülme, suç işleyenlere özenme!... Rab'bin huzurunda sakın dur, sabırla bekle; kızıp üzülme işi yolunda olanlara, kötü amaçlarına kavuşanlara... Kızılmaktan kaçın, bırak öfkeyi, üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni. (Mezmurlar, 37:1, 7-8)

Kötülük edenlere kızıp üzülme, onlara özenme. Çünkü kötülerin geleceği yok, çırası sönecek onların. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 24:19-20)

... Doğru kişi sıkıntıyı atlatır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 12:13)

İMAN EDENLER HAYATLARI BOYUNCA ÖFKELERİNİ YENER VE SEVGİ YOLUNDAN AYRILMAZ

Çabuk öfkelenme, çünkü öfke akılsızların bağrında barınır. (Vaiz, 7:9)

Geç öfkelenen akıllıdır, çabuk sinirlenen ahmaklığını gösterir. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 14:29)

Sevgiyi, sadakati hiç yanından ayırma, bağla onları boynuna, yaz yüreğinin levhasına. Böylece Allah'ın ve insanların gözünde beğeni ve saygınlık kazanacaksın. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 3:3-4)

Çabuk öfkelenen ahmakça davranır... (Süleyman'ın Özdeyişleri, 14:17)

Yöneticinin öfkesi sana karşı alevlenirse, yerinden ayrılma; çünkü serinkanlılık büyük yanlışları bastırır. (Vaiz, 10:4)

Gizlice verilen armağan öfkeyi... yatıştırır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 21:14)

Alaycı kişiler kentleri bile karıştırır, bilgelerse öfkeyi yatıştırır. Bilge kişiyle davası olan ahmak kızar, alay eder ve rahat vermez. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 29:8-9)

... Kızıp üzülmeye işi yolunda olanlara, kötü amaçlarına kavuşanlara kızmaktan kaçın, bırak öfkeyi, üzülmeye, yalnız kötülüğe sürükler bu seni. Çünkü kötülerin kökü kazınacak, ama Rab'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak. (Mezmurlar, 37:7-9)

Huysuz kişiyle arkadaşlık etme; tez öfkelenenle yola çıkma. Yoksa onun yollarına alışırsın, kendini tuzağa düşmüş bulursun. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 22:24-25)

Öfke zalim, hiddet azgındır... (Süleyman'ın Özdeyişleri, 27:4)

Kötülük edenlere kızıp üzülmeye... (Mezmurlar, 37:1)

SEVGİSİZLİK ÇEKİŞME GETİRİR, SEVGİ İSE BAĞIŞLAYICIDIR

Nefret çekişmeyi azdırır, sevgi her suçu bağışlar. (Süleymanın Özdeyişleri, 10:12)

Sevgi ve bağlılık suçları bağışlatır, Rab korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır. (Süleymanın Özdeyişleri, 16:6)

Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar, olayı diline dolayansa can dostları ayırır. (Süleymanın Özdeyişleri, 17:9)

Sağduyulu kişi sabırlıdır, kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 19:11)

"Bana yaptığını ben de ona yapacağım, ödeteceğim bana yaptığını" deme. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 24:29)

Sevgi ve bağlılık suçları bağışlatır, Rab korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, 16:6)

Öç almayacaksın... Kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin... (Levililer, 19:18)

BARIŖA ÇAĞIRANLAR SEVGİ İÇİNDE YAŖAR

*Kötölük tasarlayanın yüreği hileci, **barıŖı öğütleyenin yüreğiyse sevinçlidir.** (Süleymanın ÖzdeyiŖleri, 12:20)*

***Ne iyi, ne güzeldir, birlik içinde kardeŖçe yaŖamak!** (Mezmurlar, 133:1)*

*Kötölük tasarlayanın yüreği hileci, **barıŖı öğütleyenin yüreğiyse sevinçlidir.** (Süleyman'ın ÖzdeyiŖleri, 12:20)*

*Kötölükten sakının, **iyilik yapın; esenliği amaçlayın, ardınca gidin.** (Mezmurlar, 34:14)*

***... Ülkesi ise barıŖ içindeydi. Çünkü Allah'ı her yandan onu esenlikle kuŖatmıŖtı.** (2. Tarihler, 20:30)*

*Yetkin adamı gözle, doğru adama bak, **ünkü yarımlar barıŖseverindir.** (Mezmurlar, 37:37)*

***Bütün dünya esenlik ve barıŖ içinde sevine haykırıyor.** (YeŖaya, 14:7)*

ALLAH'I SEVENLER YERYÜZÜNE MİRASÇI OLACAKTIR

Ama Rab'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak. Yakında kötünün sonu gelecek, yerini arasan da bulunmayacak. Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, derin bir huzurun zevkini tadacak. Kötü insan doğru insana düzen kurar, dış gıcırdatır. Ama Rab kötüye güler, çünkü bilir onun sonunun geldiğini. Kılıç çektir kötüler, yaylarını gerdi, mazlumu, yoksulu yıkmak, doğru yolda olanları öldürmek için. Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak, yayları kırılacak. Doğrunun azıcık varlığı, pek çok kötünün servetinden iyidir. Çünkü kötülerin gücü kırılacak. (Mezmurlar, 37:9-17)

Rab'bin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak, lanetlediği insanların kökü kazınacak. (Mezmurlar, 37:22)

Çünkü Rab doğruyu sever, sadık kullarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak, kötülerinse kökü kazınacak. Doğrular ülkeyi miras alacak, orada sonsuza dek yaşayacak. (Mezmurlar, 37:28-29)

Rab'be umut bağla, O'nun yolunu tut, ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir. (Mezmurlar, 37:34)

Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, derin bir huzurun zevkini tadacak. (Mezmurlar, 37:11)

... Kızıp üzülme işi yolunda olanlara, kötü amaçlarına kavuşanlara kızmaktan kaçın, bırak öfkeyi, üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni. Çünkü kötülerin kökü kazınacak, ama **Rab'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.** (Mezmurlar, 37:7-9)

SAYIN ADNAN OKTAR DİYOR Kİ

Allah dünyayı sadece imtihan yeri olarak yarattı. Allah'ın önem verdiği konu sevgi ve dostluktur. Allah sevginin hakim olmasını istiyor.

Çok fazla sevgisiz insan olması ahir zamanın tipik özelliğidir. Buna şaşırarak ahir zamanı anlamamak demektir. Sevgisizlik ruhu 2019'lara kadar devam eder. Şu an deccalin zehri insanların çoğunun üzerinde. 2019'lardan sonra sevgiyi anlayacaklar.

Ahir zamanda insanların manen hasta olması şaşırılacak bir şey değil. Mümin onları tedavi etmekle yükümlü, bu da sevgiyle ve sabırla olur.

Sevgisiz olmak insanın ömrünü kısaltır. Sevgisizlik vücudu kahreder. Hücrenin en ıstırap çektiği şey sevgisizliktir.

Tüm dünyada sevgi kalitesizliği var. Cemaatler, gruplar birbirine karşı; hatta şehirler şehirlere dahi karşı. Bu ruh, İslam'a uygun değil.

Biz sevgi için yaratıldık; öfke, kavga bunlar çok çirkin. İman edenler olarak ruhumuzu diğer ruhları mutlu etmek için görevlendirmeliyiz.

Öncelikle ruhumuzla dost olup, onu eğiteceğiz ve ruhumuzu kendimizle dost hale getireceğiz. Biz ruhumuzu, ruhumuz da bizi sevecek.

İkinci olarak da diğ er ruhları sevdireceğiz kendimize; öfkenin ve kıskan ılığın beladan başka bir Şey getirmediğini ruhumuza anlatacağız.

Öfke bize sadece zarar verir, kıskan ılık sadece zarara sebep olur, affedicilik, sevgi bize dostlar kazandırır.

Her insanın ruhu dost ve seven birini arar. Seven nasıl olur? Affedici, merhametli, akıllı, Őefkatli, dengeli ve tutarlı olur.

İnsan karşısındaki insanı imanla seviyor, eğer karŐıdaki kişi Allah'tan korkmadığına dair alamet verirse sevginin gücü kırılır.

Ahlak bozulduğunda sevgi kesiliyor ve sadece sızıntı Şeklinde oluyor, güzel ahlak olduğunda ise sevgi oluk oluk akar.

SONUÇ

Tevrat'ın bu hikmet dolu sözleri, Kuran ayetleriyle ve İncil'de sevgiyi öven izahlarla tam olarak benzerlik göstermektedir. Açıktır ki, Yüce Rabbimiz Allah, insanlardan Kendisi'ni, birbirlerini ve yaratılmış güzellikleri sevmelerini istemektedir. Çünkü bu muazzam kainat, Yüce Rabbimiz tarafından sevgi üzerine yaratılmıştır.

İnsanların çoğunluğunun nefreti körüklüyor olması sevgi yolu üzerinde engel değildir. Sevgi, Allah'ın istediği bir güzelliştir; yaşamın amacıdır. Dolayısıyla Allah, sevgi yanlısı bir insanın her zaman yardımcısıdır. Böyle bir insan, Allah'a karşı gerçek sevgiyi yaşadığı ve yaşattığı sürece, binlerce kişinin üzerinde bir güçtür. Ruhundaki o güzelliği yaşadığı için huzursuzluk ve sıkıntı içinde olamaz. Sevgi ile ruhunu tatmin eder. Bedeni, yüzü, hücreleri o sevginin verdiği enerji ve neşe ile can bulur, dirilir. Nefretin getirdiği karanlık, korku ve dehşet ruhundan sıyrılıp gider. Bu kişi için yaşadıklarını hayra yormak, dinç bir beyin ile rahat ve mutlu yaşamak ve olaylara çözüm bulmak daima mümkündür.

Nefret insanlarının tuzağına düşmemek gerekmektedir; keza sevgiyi yaşamak güç değildir. Ruh ve beden, sevgiye ayarlı yaratılmıştır. Sürekli Allah'ın lehinde düşünmek, gelişen olayların hikmetli birer imtihan olduğunu fark edebilmek, Allah'ın sevgisine ve korumasına güvenmek, bütün yolları açacaktır. O zaman insan, asıl zor olanın nefret olduğunu, ruh ve bedenin yadırgadığı bir ruh halinde yaşamının eziyet olduğunu daha iyi anlayabilecektir. Şu da unutulmamalıdır ki, sevgiyi yaşayan ve yaşatan bir insana Allah, dünyayı da ahireti de güzelleştirir. Çünkü sevgi talep ederek o, bu duayı etmiştir. Allah, dualara icabet edendir.

Sevgiyi kendi ruhumuzda hakim kılmak şarttır; ama yeterli değildir. İnsanları da güzelliğe çekebilmek, önemli bir ibadettir. Nefretin oluşturduğu kalitesizliği, terörü, yıkımı, zorbalığı, savaşı durdurmak için ise insanları "eğitmek" gerekir. Yanlış inançlar ortadan kaldırılır ve yerine doğrular getirilirse, yanlış inançların doğurduğu felaketler de ortadan kalkacaktır. İnsanlara bu dünyada başıboş olmadıkları, tesadüfen var olmadıkları, bir amaç uğruna yaratıldıkları anlatılmalıdır. İnsanlar, kendi hayatlarından, gördüklerinden, düşündüklerinden ve eylemlerinden sorumlu olduklarını bilmeli ve "insan hayatının bir böcek kadar değersiz olduğu" fikrinden kurtulmalıdırlar. Sonlu değil sonsuz birer varlık olduklarını, hayatlarının bu dünya hayatı ile son bulmayacağını, yok olup gitmeyeceklerini bilmelidirler. Savaşarak, ezerek, kavga ederek değil; severek, şefkat göstererek, fedakarlıkta bulunarak güzelleşeceklerini öğrenmelidirler. Savaşmayı makul gösteren her ideoloji büyük bir yalandır. İnsanlar, ancak ve ancak kendi yaratılışlarına yani sevgiye uygun davrandıklarında mutlu yaşarlar. İlerlemek, güzelleşmek ve mutlu olmak istiyorlarsa sadece sevgiyi ayakta tutmalı ve Allah'ın Kuran'da, Tevrat'ta ve İncil'de övdüğü bu güzel ahlakı yaşamalıdırlar.

Yüce Rabbimiz bir Kuran ayetinde şöyle buyurmaktadır:

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır. (Meryem Suresi, 96)

ADNAN OKTAR: İncil'de Allah'ın güzel hükümleri vardır ve Kuran'da İncil'den "nur ve hidayet kaynağı" olarak bahsedilir. Tevrat için de aynı şey geçerlidir. (Petrus'un Birinci Mektubu, Bap 2, 15-17: Allah'ın kulları gibi iyilik işleyerek, akılsız adamların cehaletini susturun. Bütün insanlara hürmet edin. Kardeşliği sevin. Allah'tan korkun...) (21 Mart 2017, A9 TV)

Kuran'da Tevrat ve İncil'e gönderme vardır ama bazı Müslümanlar bunu anlamak istemiyorlar, oysa İncil ve Tevrat okusalar ufukları geniş olur. (29 Aralık 2016, A9 TV)

EK BÖLÜM

EVİRİM ALDATMACASI

Evrım teorisi, yani Darwinizm, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Evrim teorisi Eski Mısır'dan ve Sümerlerden bu yana gelen, kainatı ve canlılığı tesadüfle açıklayan putperest bir hurafedir, bilimle hiçbir bağlantısı yoktur. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 700 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Üstelik, evrim teorisi hayatın temel yapı taşı olan tek bir proteinin oluşumunu dahi açıklamaktan acizdir. Proteinin kendi kendine tesadüfen oluşmasının imkansız olduğu bilim tarafından ortaya konmuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütölen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Biyoloji, biyokimya, paleontoloji, genetik, zooloji, arkeoloji gibi farklı alanlardan çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrım teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrım teorisi, tarihi Eski Mısır'a, Sümerler'e kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda yeniden gündeme geldi. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir hayali atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiğı gibi sadece sözde bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiğı gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer yıktı.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrin teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Çamur birikintisi içinden koful, mitokondri, lizozom, golgi cisimciği gibi çok sayıda kompleks organelden oluşan hücrenin nasıl meydana geldiği, tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak öncelikle, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrin teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrin teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin kompleks yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücrenin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("*New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life*", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

Hayatın Kompleks Yapısı

Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz

Evrincilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilmemektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan **proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.**

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.

2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 60'a yakın enzim görevi gören proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.

3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.

4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hayatın başlangıcı konusunun evrimciler için açıklanamaz olduğunu, evrimci bilim yazarı Brian Switek şu şekilde itiraf etmiştir:

Hayatın nasıl başladığı doğanın en kalıcı gizemlerinden biridir. (Brian Switek, "Debate bubbles over the origin of life", Nature, 13 Şubat 2012)

Harvard'lı kimyager George Whitesides ise, Amerikan Kimya Topluluğu tarafından kendisine, en üst düzey ödül olan Priestley Madalyası verilirken yaptığı konuşmasında, şu itirafı yapmıştır:

Yaşamın kökeni. Bilimdeki en büyük problemlerden biridir... Çoğu kimyager, benim gibi, hayatın prebiyotik Dünya'daki moleküllerin karışımlarından, spontane olarak ortaya çıktığına inanır. Nasıl? Hiçbir fikrim yok. (George M. Whitesides, "Revolutions In Chemistry: Priestley Medalist George M. Whitesides' Address", Chemical and Engineering News, 85: 12-17 (March 26, 2007)

Hücresinin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, muazzam bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu konuda evrimciler açısından çok ilginç bir açmaz daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu yerle bir etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorisinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, *Doğal Seleksiyon* Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Lamarck'ın Yanılgısı

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma kendilerince bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.** Çernobil, Hiroşima, Nagazaki'de meydana gelen dehşet verici görüntüler tam olarak mutasyonların meydana getirdiği sonuçlardır. Düzgün yapıdaki organizmalar mutasyonların etkisiyle ölmüş veya şiddetli zarar görmüştür.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir.

Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.)

Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyon, vücudun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddiasına göre rastgele mutasyonlarla sağ tarafta iddia ettikleri şekilde bir kulak oluştuysa, sol tarafta da rastgele mutasyonların aynı simetride aynı şekilde duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulağı oluşturması gerekir. Örs, çekiç, üzengi her birinin aynı şekilde mükemmel olarak eşit şekilde meydana gelmesi gerekir. Rastgele mutasyonların, kalp kapakçıklarını iki tarafta da aynı şekilde oluşturması; bütün kapakçıkları, kulakçıkları eşit uyumda, hatasız, tam yerli yerinde ve aynı anda meydana getirmesi gerekir. Vücudun her bir organında bunun bu simetri ve düzen sağlanmadığı takdirde büyük çelişkiler olur. Bir kulağı ters, bir dişi farklı, tek gözü altında tek gözü burunda garip yapılar ortaya çıkar. Canlılıkta ise böyle bir dengesizlik yoktur. Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonların her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmesi gerekmektedir. Oysa mutasyonların tümü zarar getirir. Geçmişte, mutasyonların % 99'unun zararlı, %1'inin etkisiz olduğu kabul edilmekteydi. Oysa yeni yapılan araştırmalar, DNA'nın protein kodlamayan bölgelerinde gerçekleşen ve bu nedenle de zararsız olduğu sanılan %1 oranındaki mutasyonların da uzun vadede zarar getirdiğini ortaya koymuş ve bu nedenle bilim adamları bu mutasyonlara "sessiz mutasyon" adını vermişlerdir. **Mutlak zararlı olan mutasyonların ise akılcı, uyumlu, simetrik, organları aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır.**

Mutasyonlar düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.

Ulusal Bilimler Akademisi üyesi Lynn Margulis, mutasyonların net zararlı etkileri ile ilgili şu itirafı yapmıştır:

Yeni mutasyonlar yeni türler oluşturmaz; sakat yavrular oluşturur. (Lynn Margulis, quoted in Darryl Madden, UMass Scientist to Lead Debate on Evolutionary Theory, Brattleboro (Vt.) Reformer, 3 Şubat 2006).

Margulis, 2011 yılındaki bir röportajında ise mutasyonların organizmayı değiştirdiğine ve bu yolla yeni türler ortaya çıktığına dair "hiçbir delil olmadığını" şu sözlerle vurgulamıştır:

Neo-Darwinistler, mutasyonlar gerçekleştiğinde ve bir organizmayı değiştirdiğinde, yeni türlerin ortaya çıktığını söylerler. Bana da defalarca, rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığı öğretili. Buna inandım; ta ki delil arayana dek... (Lynn Margulis quoted in "Lynn Margulis: Q + A," Discover Magazine, Nisan 2011, s. 68)

Lynn Margulis'in söylediği gibi rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığına dair tek bir delil yoktur.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrım teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrım teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü (ki bu türün de nasıl ortaya çıktığı konusunda evrimcilerin bir açıklaması yoktur), zamanla bir diğere dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu hayali dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler" in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 161)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (*Difficulties on Theory*) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 154, 155)

Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 246)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek V. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, hiçbir sözde farklı tür atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Günümüzde yaklaşık 700 milyon fosil elde edilmiştir. Tüm bu fosiller, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Fosiller, "Biz evrim geçirmediğimiz" demektir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunso birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

- 1- *Australopithecus*
- 2- *Homo habilis*
- 3- *Homo erectus*
- 4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunso atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol. 258, 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırır. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecus*lar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları,

Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar,.Homo erectus ve Homo sapiens aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All", *Time*, 24 Haziran 2001)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

*Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunlu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığını sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

*Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Müslüman Neden Evrimci Olamaz?

Bazı Müslümanlar, 1940-50'lerin bilgisiyle evrimin bilim tarafından desteklenen bir teori olduğunu zannederek, "Müslümanlar Darwin'den çok önce evrimi biliyorlardı" gibi garip bir mantık örgüsüyle kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu mantık, ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Bilim evrimin geçersiz olduğunu ispatlamıştır. Bilimin gösterdiği gerçek Yaratılış'tır.

Müslümanın iman ettiği ve Kuran'da haber verilen, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın, Eski Mısır ve Sümerler devrinden kalan putperest bir hurafe olan ve her şeyi tesadüflerle açıklayan evrim teorisi ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir.

Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kuran'da bu yönde bir bilgi yer almamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kuran ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kuran'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Kuran'da bildirilen gerçek insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığıdır:

Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)

Hz. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır

Allah Kuran'da kainat yaratılmadan önce insanları zer aleminde var ettiğini ve hepsinden söz aldığını bildirmiştir:

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (Araf Suresi, 172)

Görüldüğü gibi ayette, kainat henüz var edilmeden önce insanların yaratıldığı, kusursuz ve tam olarak var oldukları ve Allah'a söz verdikleri bildirilmiştir. Ayetteki bilgiye göre, kainat henüz yoktur ama konuşan, duyan, söz veren, tüm uzuvları ve fiziksel özellikleriyle tam insanlar vardır.

Ayetin Arapçası ise şöyledir:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

"Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhede hum alâ enfusi him, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn(gâfilîne)."

ve iz ehaze: ve çıkardığı, aldığı zaman

(iz: Hani, hatırla, o halde, öyleyse, o vakit, zaman, ...dığında, ...dığı vakit, çünkü, zira, ...dığı için, sebebiyle)

rabbu-ke: senin Rabbin

min benî âdeme: Âdemoğullarından

min zuhûri-him: onların sırtlarından

zurriyyete-hum: onların zürriyetlerini, onların soyları, onların nesilleri

ve eşhede-hum: ve onları şahit tuttu

alâ enfusi-him: nefislerinin (kendilerinin) üzerine

e lestu: ben değil miyim?

bi rabbi-kum: sizin Rabbiniz

kâlû: dediler

belâ: evet

şehid-nâ: biz şahit olduk

en tekûlû: demeniz, demenize karşı (dememeniz için)

yevme el kıyâmeti: kıyâmet günü

innâ: muhakkak ki biz, gerçekten biz

kun-nâ: biz olduk, ... idik

an hâzâ: bundan

gâfilîne: gâfiller, habersiz olanlar

Ayette geçen 'zürriyyet' kelimesi bu ayetin dışında Kuran-ı Kerim'de 18 yerde daha geçmektedir. Bu kelimenin kullanıldığı tüm ayetlerde ise anlamı, İslam alimlerinin ittifakıyla, "insan nesli"dir. Bu ayette de, Adem'in zürriyetinden yani Hz. Adem (as)'ın soyundan, yani dünyada yaşamış ve yaşayacak tüm insanlardan bahsedilmektedir. Zira, sadece Hz. Adem (as)'ın kendisinden alınan bir ahid söz konusu olsaydı, "hani Rabbin Adem'den ahid almıştı" ifadesi kullanılırdı. Ayette geçen 'hani Rabbin Adem oğullarından ahid almıştı' ifadesiyle, Hz. Adem (as)'ın zürriyeti, yani tüm insanlar kast edilmektedir.

Ayetin başında yer alan 'iz / hatırla o zamanı, hani' ifadesi ise, Hz. Adem (as)'ın zürriyetine yani tüm insanlığa olan bu hitabın olduğu zamanını gösterir. 'iz' kelimesi geçmişte olan bir olay hakkında kullanılan zaman edatıdır. Anlamı da 'geçmişte olan bu olayı hatırla'dır. Söz konusu olan tüm insanların geçmişte, henüz kainat yaratılmadan önce, verdikleri sözdür.

Kuran'ın bir başka ayetinde ise insanların iki defa ölüp dirildikleri haber verilir:

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (Mümin Suresi, 11)

İşte bu ayette bildirilen ilk ölüm ve dirilme, zer aleminde insanlar söz verdikten sonra bir nevi ölmeleri, sonra Allah'ın anne ve babayı vesile edip can vermesi ve dünyaya gelmeleri, yani dirilmeleridir. İkinci ölüm ise dünyadaki bildiğimiz fiziksel vefat olacak, ahirette de ikinci kez dirilme gerçekleşecektir.

Kuran'da evrimle yaratılış olduğunu iddia edenlerin, "aşama aşama insan oluştu" iddiaları bu durumda tamamen geçersizdir. **İnsan dünyada aşama aşama oluşmamıştır. Zer aleminde tüm insanlar Hz. Adem (as) ve diğer peygamberler vardır.** Hz. Adem (as)'ın ve diğer insanların bir takım evrimsel süreçlerden geçerek bugünkü insan olduğu iddiası doğru değildir.

Hz. Adem (as) önce tüm insanlar gibi zer aleminde vardır, sonra cennette yaratılmış, sonra da dünyaya gönderilmiştir:

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın. (Sad Suresi, 71-72)

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırđı ve böylece onları içinde bulundukları durumdan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik. (Bakara Suresi, 36)

Bir başka Kuran ayetinde ise tüm insanların zer aleminde Allah'a verdikleri söz şöyle bildirilir:

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (Maide Suresi 7)

Zer aleminde Allah'a söz verenler evrcimlerin iddia ettiği gibi yarım, uzuvları tam gelişmemiş, yarı insan yarı başka varlıklar değildir. Tam ve şuur sahibi insanlardır. Bu gerçek, Kuran'da evrimle yaratılış olmadığını açık bir ispatdır.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'ın yarattığını bilip kabul eden bu kişilerin, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünememeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir anda yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur. Allah aynı şekilde Melekleri insan görünümünde de bir anda yaratmaktadır. Hz İbrahim'e gelen ziyaretçi melekler tam ve kusursuz birer insan görünümündedirler ve bir anda yaratılmışlardır.

Allah Kuran'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)

Kuran'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı şöyle bildirilmektedir:

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşıldığı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdır. Ayrıca Kuran'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Kuran'da Haber Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemesiyle bu asanın canlı bir yılanla dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında asa, yani cansız bir ağaç dalı canlı bir yılanla dönüşmekte, eline aldığında yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can

bulmaktadır. Yani cansız bir madde, canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oldu). Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)

"Sağ elindeki at, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)

Hız. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla, **cansız bir odun parçası halindeki asa, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir. Bu değişim, aniden gerçekleşmektedir.** Böylece Allah insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiştir., Hz. Musa (as)'a muhalif olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturunca da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluyordu... (Maide Suresi, 110)

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışanların ise Rabbimiz'in bu mucizelerini açıklayabilmeleri mümkün değildir.

Allah cinleri, melekleri, hurileri, gılmanları, cennet vildanlarını, cennet köşklerini, cennet bahçelerini, cehennemi, cehennem bekçilerini nasıl evrimle yaratmadıysa insanı da evrimle yaratmamıştır. Allah cennetteki tüm detayları; yüksek köşkleri, süsleri, bahçeleri, kuşları, yiyecekleri ve sonsuz nimetleri herhangi bir evrim süreci olmadan, bir anda, yoktan yaratmıştır. Cennetteki köşkler, sütten ırmaklar, kıyafetler, tahtlar, takılar Allah'ın "Ol" demesiyle olmuştur. Bunların gerçekleşmesi için sebeplere, inşaat ustalarına, terzilere, zanaatkarlara vs. ihtiyaç yoktur. Hurma, incir gibi cennet meyveleri; inci, sedef gibi cennet takıları nasıl ki cennette evrimle var olmadıysa, bu dünyada da evrimle var olmamıştır. Bu dünyada da cennette de hiçbir yaratma "evrimle" değildir. (Detaylı bilgi için bkz.; *Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor*, Harun Yahya (Adnan Oktar))

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inancıya sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrin teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlar ve sonrasında aynı atomlar hayali bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri bir araya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Ancak bu atom yığını, hangi işlemde geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimsiler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümeleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücrelerini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskopunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrimsinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retina ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beyin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemde sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beyin içi kapkaranlıktır, ışık beyin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretnectesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemectesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, "odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi" dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak tüm teknolojiye, bu teknolojiyi üretmek için çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıltılı renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana, tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'na hayran olup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir Hurafe

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller, teorinin gerektirdiği ara formların hiç yaşamamış olduklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli, sabit durum teorisi gibi pek çok düşünce bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye ve karşı görüşleri susturmaya bile çalışmaktadırlar. Peki neden?

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdır ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, ilahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Yüce Allah'tır.

Evrin Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin; Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının; Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların; bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların arasında bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitilmiş insanlar da vardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır... (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülediklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyü'nün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyü'nün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini, Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'dan, kendi "bilgin büyücüleri" ile karşı karşıya gelmesini ister. Hz. Musa (as) bu karşılaşma için insanların toplandığı bir bayram gününü ve kuşluk vaktini seçer. Hz. Musa (as) büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyü'sünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Daha önce örneğini verdiğimiz bu kıssada, Hz. Musa (as)'ın cansız bir tahta parçası olan asasını atması, bu asanın hemen canlanması ve diğer her şeyi yutan tam teşekküllü bir varlık haline gelmesi, Firavun ve taraftarlarının sahte düzenlerini –yani evrimi– altüst etmiştir. Ayetlerde bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyüün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espi malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir. Hatta çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"i ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

RESİM ALTI YAZILARI

s.101

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için son derece büyük bir açmazdır.

s.103

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.107

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

anten

gözler

ağız

bacak

s.110

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş , evrim geçirmemiştir.

s.114

SAHTE

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılabilir bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

s.123

Evrincilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekinе benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.125

Beyin ışığa da sese de kapalıdır. Buna rağmen en net sesleri beynimizde duyar ve en mükemmel görüntüleri beynimizde görürüz. Gözün ve kulağın sağladığı kusursuz algılama sistemi hiçbir teknoloji ile başılamamıştır. Göz ve kulak, Allah'ın yüce rahmetinin, üstün yaratma gücünün tecellilerindendir.

s.127

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrediyoruz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beyin içi kapkaranlıktır, ışık beyin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklılı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

ARKA KAPAK

Okuyacağınız bu kitapta Tevrat'ın değişmeden kalmış bölümlerinde yer alan, Kuran ile mutabık çeşitli Tevrat pasajlarından faydalanma imkanı bulacaksınız. Bilindiği gibi Tevrat'ın bazı bölümleri, hiç değişmeden günümüze kadar gelmiştir ve Allah'ın sözü olması nedeniyle Kuran ile oldukça benzer bölümler içermektedir. Dolayısıyla okuyacağınız bu bölümler, içerdiği hikmet ve zenginlikten de anlaşılacağı gibi, Yüce Rabbimiz'in sözüdür.

Vicdanını kullanan iyi insanlar, bu sözlerin gösterdiği anlamı düşünmeli ve sevgiyi yaşamak ve sürekli ayakta tutabilmek için iyilerle daima ittifak içinde olmalıdırlar. Deccalin oyununu bozmalı, deccal nefreti körükledikçe, sevginin taraftarı olarak ön plana çıkmalıdırlar. Allah'ı sevmenin güzelliğini kavramalı ve yanlış inanç sistemlerini ilmi olarak yok ederek, Allah aşığı topluluklar meydana getirmelidirler. Unutulmamalıdır ki, gerçek Allah sevgisini yaşayan az sayıda insan bile, dünyayı değiştirmeye yeterlidir. Kuşkusuz tüm güç, Yüce Allah'a aittir.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'ü aşkın eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır. Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mühürüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.